

číslo 01 - leden 2012 - cena 15 Kč

HLUBOKÉ ZPRÁVY

Starosta Hluboké Tomáš Jirsa s vnoučkami Luisou (v modrých šatečkách)
a Emíly (ve světlé mikince). Foto: Jiří Gajdůš

p.f. 2012

✧ ÚVODNÍK ✧

Poslední měsíc v roce, tedy prosinec, bývá tak jako tak trochu nesoustředěný. Zvláště my ženy musíme stihnout několik rolí najednou: maminkovské (vytvářet rodinnou předvánoční a vánoční pohodu), cukrářské (napéct cukroví), ježiškovské (nakoupit dárky), večířkovské (přece jen si utrhnout trochu času na potkávání s kamarády)

a psychologické (někdy jsou Vánoce opravdu nápor na nervy a příbuzenstvo je třeba udržet beze zbraní v klidu a míru).

Roli horečně gruntovací a uklízečské už několik let úspěšně škrťám a vkusnou vánoční výzdobou ji účelně maskuji.

A jak do toho ještě vtěsnat kvalitní pracovní výkony? Někdy to jde dost ztuha, řeknu vám.

A tak se mi bohužel stává, že se mi na přelomu roku nedostává moudrých myšlenek, které bych zabudovala do úvodníku. Tedy, ne že bych se chtěla chvástat, že jinak jsem po celý rok nejchytřejší z moudrých. Než vařit z vody, radši vás zase jednou, pro jistotu, zahrnu moudry těch, kteří se už osvědčili a měli a mají co říct. Vyberte si, třeba se vám nějaké to moudro v tom novém roce hodí.

■ Nůž a slovo ber za správný konec. ■ Ideální muž je ten, co nehledá ideální ženu. Ideální žena je ta, co nehledá ideálního muže. ■ Výhodou stáří je, že už netoužíme po věcech, které jsme si v mládí nemohli dopřát pro nedostatek peněz. *francouzské* ■ Tři druhy mužů se špatně vyznají v ženách – mladíci, muži středního věku a starci. ■ Když máte jedno jablko a já mám jedno jablko a ta jablka si vyměníme, tak stále budeme mít každý jedno jablko. Ale pokud máte myšlenku a já mám myšlenku a ty myšlenky si vyměníme, tak každý z nás bude mít dvě myšlenky. *George Bernard Shaw* ■ Nejkrásnější místo na světě je na hřbetu koně a na srdci ženy. *arabské* ■ Zbohatne-li moudrý, opraví si dům. Zbohatne-li hlupák, opatří si druhou ženu. *čečenská*

■ Teprve, když se naučíš naslouchat svému tělu, uslyšíš i to, co ti říká tvá duše. ■ Nedůvěřuji svým dětem, když se smějí mým vtipům. *Steinbeck* ■ Kdo hubuje na ženy, mívá je kdysi velmi rád. ■ Dábla můžeš v devíti kostelech světit, anděl z něho nebude. ■ Nevíš, kdo je tvým přítelem, dokud se s tebou neprolomí led. *eskymácké* ■ Když z domu vyženeš zlo, nečekej, že dobro se ti tam samo nastěhuje. ■ Najít dobrého učitele je těžké. Najít dobrého žáka je ještě těžší. ■ Život je píseň – zpívej ji. Život je hra – hraj ji. Život je boj – přijmi jej. Život je sen – uskutečni ho. Život je oběť – nabídni ji. Život je láska – užij si ji. *Bába, Satja Sái* ■ Dělá-li soupeř chybu, netřeba ho rušit. *Napoleon*

✧ NOVOROČNÍ SLOVA STAROSTY MĚSTA ✧

Vážení spoluobčané,
přál bych si, abych mohl s klidným svědomím napsat, že Vám přeji **šťastný a pohodový rok 2012**.

Obávám se však, že to tak nemusí být. Vánoční svátky a úmrtí prvního českého prezidenta Václava Havla zastínily negativní ekonomická zpravodajství o stavu některých států Evropské unie. Společná měna EURO se ukázala jako past, ve které dnes hrozí, že krachující jižní křídlo eurozóny stáhne do propasti i ekonomicky stabilní severní státy. Nikdo neví, kudy z této pasti ven. Řešením může být větší ekonomická unifikace, ale také možná ne. Návrhy na řešení vzniklé situace se hledají chaoticky a ve stresu z obav, že neřízeným krachem kteréhokoli státu EU se může rozpadnout ekonomický systém celé Evropy.

Nikdo neví, co by podobný rozpad mohl přinést. Sjednocená Evropa volného pohybu zboží a služeb je zcela jistě dobrý projekt, Schengenský prostor dává všem Evropanům úžasnou svobodu.

Nicméně všechna tato pozitiva s sebou také přinášejí obrovskou byrokratickou zátěž, přemíru regulací a rozsáhlý a těžko financovatelný sociální systém.

Výsledkem kombinace těchto faktorů je i současná ekonomická krize. Myšlenka sjednocené Evropy byla založena hlavně na Evropě bez válek. Málokdo si již dnes uvědomuje, že to byl cíl, který se podařilo beze zbytku naplnit. A na druhou stranu, málokdo si uvědomuje, že několik set kilometrů od nás, mimo hranice sjednocené Evropy, probíhalo v posledních dvaceti letech několik krvavých válek, při nichž zahynuly a stále umírají tisíce lidí.

Udržet stabilitu Evropy a naší malé země uprostřed ní je pro následující rok hlavní výzvou pro nás všechny.

Vím, řeknete si, jak k tomu mohu já, občan Hluboké nad Vltavou přispět? Dluhy nedělám, eurem neplatím.

Recept je po tisíciletí stejný: chovat se k sobě navzájem dobře, pomáhat si a myslet optimisticky. Dobře dělat svoji práci. Budeme-li se všichni snažit, dobře to dopadne. Jsem si tím jist.

S klidným svědomím Vám přeji šťastný a pohodový rok 2012. **Tomáš Jirsa, starosta**

■ ■ **Titulní strana.** Je tak trochu přelomová – vlastně poprvé v novodobé historii Zpravodaje je na ní politik, pan senátor a hlubocký starosta Tomáš Jirsa. Titulní strany většinou přinášejí něco neutrálně, ale výstižně hlubockého, lidi, kytky, zvířata, věci nebo krajinu. Nechceme být političtí, ani nechceme odvést pozornost od mírného zdražení Zpravodaje, ani vás nenutíme, abyste si svého starostu zarámovali a jeho portrét pověsili v kuchyni. Tomáš Jirsa a jeho dvě malé vnučky jsou na titulní fotografii proto, že i starosta je především člověk a občan našeho města a že ta fotografie připomíná nejzákladnější lidský princip: rodina je důležitá! Můžete se snažit být dobrým politikem, vynálezcem nebo nejlepším pracovníkem, pokud nejste obklopeni rodinným společenstvím, dobře se cítit nebudete.

Ač pan starosta zřejmě nemá na narození dvou holčiček přímou zásluhu, nelze mu upřít, že se snažil: se svou ženou přivedl na svět a vychoval tři děti! A tento vklad do budoucnosti právě přináší své ovoce, když přišly na svět skoro současně dvě krásné holčičky. Starší Luisa syna Jakuba a mladší Emily dcery Veroniky. Je to radost a hezké na pohled. A je to také výzva ostatním: není dobře, že v Česku se v roce 2011 narodilo nejméně dětí za posledních 8 let a počet narozených dětí přestal stoupat! Dělejte s tím něco!

Štědrý den roku 2011, zámek Hluboká. Foto: Jan Pirgl

Kostel sv. Jana Nepomuckého, koncert ZUŠ Kami, prosinec 2011. Foto: Jan Pirgl

BLAHOPŘÁNÍ :

**Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům,
kteří v měsíci lednu 2012 oslaví významná výročí.**

Míchalová Anežka	Hluboká	92 let
Hovorková Vlasta	Purkarec	92 let
Slepičková Jarmila	Hluboká	85 let
Mára Zdislav	Hluboká	85 let
Marková Marta	Hluboká	80 let
Soukupová Helena	Munice	80 let
Stukbauerová Jarmila	Hluboká	80 let
Micsó Zdeněk	Munice	75 let
Gabriško Emil	Hluboká	75 let

V měsíci lednu oslaví 60 let společného života »**Diamantovou svatbu**« manželé **Jiří a Marie Lichkovi** z Hluboké nad Vltavou.

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Chmelařová Aneta	Hluboká
Valentová Nicol	Hluboká

Opustili nás

Adam Filip	Hluboká
Tomáš Faber	Hluboká

Z jednání rady města

■ Na město se obrátilo »Občanské sdružení za Krásnou návěs«, které jménem svých členů požádalo o pronájem části pozemku v k.ú. Bavorovice o výměře cca 1000 m² v blízkosti kovárny na návsi v Bavorovicích. Jedná se o zatravněnou část pozemku mezi kovárnou a cyklostezkou, naproti výběhu pro koně. OS žádá o pronájem za účelem odstranění odpadů a náletů a vytvoření odpočinkového místa pro matky s dětmi, deklaruje i péči o zeleň na tomto pozemku. OV Bavorovice se k žádosti připojil.

■ Rada města se zabývala pronájmem městských bytů a výměnou bytů nájemníků městských bytů.

■ Rada města souhlasí s pokácením 5 stromů, které v minulosti vysázeli chatari na pozemku v k.ú. Kostelec. Stromy nyní ohrožovaly chaty. Bylo odsouhlaseno s tím, že chatari uhradí vytěžené dřevo.

■ Město zakoupilo převoznickou loď *Relax 520* pro přívoz v Purkarcí. Loď byla v listopadu převzata a vyzkoušena na Labi v Osečku a je zatím uložena ve výrobním podniku v Libici nad Cidlinou, který pro město vyřídí přihlášení lodi na Státní plavební správě a na jaře loď přiveze a spustí na vodu. O způsobu provozování lodi bude jednáno. MÚ byl informován o možnosti doplnění potřebného příslušenství lodi a tato částka bude zahrnuta do rozpočtu.

■ Rada města souhlasí se smlouvou uzavřenou na další roční období na pronájem obřadní síně a sociálního zařízení v prostorách Státního zámku Hluboká, které využívá pro konání svatebních obřadů.

■ Město vyúčtovalo nájemcům ve zdravotním středisku, v souladu s nájemními smlouvami, spotřebu elektřiny za předchozí dva roky na základě odečtu z podružných elektroměrů. Byly vzneseny dvě námítky a skutečný stav byl posouzen odborným elektrikářem.

■ Rada města dále projednala žádost PMH o proplacení faktury za opravu KUKA vozu Scania za opravu prasklé poloosy, přičemž k této závadě došlo již potřetí za provozu během dvou let a při opravě dalších závad, které se na novém voze objevily, bylo proplaceno dalších 200 tis. Kč. Auto má najeto 49 tis. km. Kontrolou vážních listků bylo zjištěno, že k přetěžování vozidla nedochází. S touto mimořádnou položkou nebylo v už tak napjatém finančním rozpočtu PMH počítáno, a proto PMH požádal o poskytnutí finanční výpomoci. PMH znovu prověří možnost reklamace.

■ Rada se rovněž zabývala návrhem PMH na zakoupení a osazení mobilního WC na hřbitov. Ten by zároveň sloužil i jako sociální zařízení pro obsluhu hřbitova. Dle informace je cena 25 tis Kč plus DPH. Rada návrh neodsouhlasila.

■ V souvislosti s měřením radarem požádala městská policie o částku na vyplacení mimořádných odměn za výslednou výši pokut udělených za překročení rychlosti za čtvrtletní období. Jedná se cca o jednu desetinu

hotovosti vybrané na pokutách na místě (nepočítají se pokuty na složenku) a po odečtu splátek za radar. Tyto odměny by byly udělovány vždy za uplynulé 3 měsíce a pouze na základě částek skutečně vybraných strážníkem.

■ V souvislosti s ukončením stavby multifunkčního domu vedle kostela se opět projevil problém s parkováním ve Zborovské ulici. Současný stav je neuspořádaný, i přes zákaz vjezdu se parkuje střídavě po obou stranách, což působí problém jak zásobování prodejny jednota, tak vozidlům obsluhujícím Domov důchodců a sanitkám. Situace byla několikrát projednávána ve stavební komisi a následně s dopravním inženýrem. Jako řešení umožňující jak dopravu, tak i parkování, bylo doporučeno vyznačit parkování na západní straně s vymezením stání pro domov důchodců, s vymezením stání na 30 minut a stáním za úplatu jako na hlavní třídě. Vzhledem k šířkovým poměrům bude komunikace jednosměrná ve směru od Masarykovy ulice. Jedná se o zpracování dokumentace, projednání s Policií ČR, zajištění příslušného povolení Magistrátu města ČB, osazení 5 sloupků a 9 značek.

■ V rámci akce Domov důchodců – snížení energetické náročnosti – budou v průběhu zateplovacích prací střechy položeny základy pro solární kolektory, zároveň upravena vzduchotechnika a provedena úprava skel a otvírání.

■ Nadace ČEZ poskytla městu příspěvek na realizaci akce »Bezpečná křižovatka Zámostí.« Na žádost města byl přesunut do r. 2012. Nyní je nutno podepsat smlouvu o nadačním příspěvku.

■ Rada města schvaluje územní studii Hluboká nad Vltavou Bavorovice jih v souladu se schváleným územním plánem města Hluboká nad Vltavou.

■ V souladu s předchozím souhlasem města zahájila společnost CB Destrukce s.r.o. trhací práce při prohlubování dna řeky Vltavy. Odstřely se provádí 3 x denně (cca 9,30, 12,00 a 15,00) mimo neděli v prosinci a pravděpodobně ještě v lednu 2012.

■ Správa a údržba silnic připravuje opravu krytu vozovky v úseku silnice II/105 – ZOO Ohrada. Doba trvání cca tři dny, s tím, že frézování bude provedeno po polovinách a je předpoklad, že po dobu jednoho dne při pokládce bude uzavírka úplná. Vzhledem k nejasnému financování není dosud určen termín realizace.

■ Vzhledem ke všem vstupům, které zvyšují náklady při výrobě a údržbě pitné vody a kanalizace v obci Kostelec, rada města zvýšila cenu vodného na 30 Kč/m³ + DPH.

■ Starosta informoval radu o návrhu kalkulace ceny vodného a stočného pro město na rok 2012, zůstává beze změny (vodné 33,50 Kč/m³ a stočné 27,60 Kč/m³ bez DPH.)

■ Na základě vypsání výběrového řízení na práce v městských lesích na rok 2012 obdržel MÚ na těžbu nabídky tří zájemců a na pěstební práce čtyř zájemců. MÚ nabídky vyhodnotil a výsledky předložil do jednání rady. Pro těžební práce byly vybrány Lesy Jedlička s.r.o., Drahotěšice a pro pěstební práce p. Jozef Macko z Chlumce. Oba vybraní dodavatelé nabídli nejlevnější ceny.

Věnujte loňské kalendáře!

Prosíme čtenáře, aby nevyhazovali staré nástěnné kalendáře.

Pacienti léčebny Červený Dvůr je velmi dobře využijí pro svou léčebnou tvořivou činnost. Potřebujeme také obrázkové časopisy.

Kalendáře i časopisy prosím přinášejte během ledna a února do přízemí Městského úřadu, kde na ně na Stavebním úřadu u ing. Smrčky bude připravena krabice s nápisem

Kalendáře a časopisy pro léčebnu.

Děkujeme !!!

■ ■ Novinky v Blueberryshopu!!!

»Lazy Bag« Sedací pytle LazyBag jsou vyrobeny z praktické a lehce omyvatelné (pratelné) impregnované látky. Pytel Lazy Bag je plněn malými polystyrenovými kuličkami, které výborně drží tvar, a tak neubývají na objemu jako klasický polystyren. Je výborný pro malé děti, ale i pro teenegy a dospělé. Nabízíme ve 4 různých velikostech a je možno vybrat ze 62 motivů a barev. V zimě k lenošení u TV, na studia, čtení nebo v létě na zahradu. Skvělý praktický a módní doplněk do bytu.

Vážená redakce,

se zájmem jsem si přečetl článek pana Slávka Popelky, bývalého disidenta, *Znáť pravdu o minulosti svého národa*. Je to psané srdcem. Přesto mě, zajímavějšího se o historii, některé údaje tzv. »nesedí.«

Například tvrzení, že čsl. Legie jediné dokázaly úspěšně vzdorovat přesile bolševických armád (Sibiř). Z historických pramenů víme, že naopak bolševické armády (tehdy ještě nepočtené oddíly) nemohly zabránit našim legionářům v jejich obsazování významných měst na Sibiři, podél magistrály. Až když Rudá Armáda zesílila, potom naše legie »uháněly« do Vladivostoku.

Další: že by náš národ více jak 200 let nesl hlavní tíhu boje proti tureckému nebezpečí – to nemá historický podklad. Turky především zadržovaly uherské armády, zato Češi na ně nejvíce platili.

Pokud jsem autora pochopil – původním náboženstvím Slovanů byl bráhmanismus? Pokud jsem četl vědecká pojednání o tomto tématu, jen historik Závěš Kalandra se snažil spojovat slovanská pohanství s jakýmsi indoevropskými systémy.

O dávné vlasti Slovanů na území dnešního Íránu jsem nic nečetl, rád bych se poučil. Totéž o symbolu lva.

Pokud pan Popelka píše o »tomto národě« (myslí asi slovanský), ten stěží zastavil římskou expanzi za Dunaj! To byla zásluha právě bojovných germánských kmenů. Po pádu Velké Moravy nemuselo »vojsko českého knížete obsazovat jen malou část zaniklé říše« (myšleno asi Čechy), protože zde už tehdy vládl kníže Bořivoj (první doložený vládce Čech.) Se závěrem článku plně souhlasím! Jen bych se rád pana Popelky zeptal: Proti čemu disidenti bojovali a proč si nechali své úsilí znehodnotit tehdejšími politickými vůdci a dravými bezohlednými zahraničními firmami? Přes tyto mé vpředu uvedené námítky, autoru článku blahopřeji – je to český vlastenec!

F. Kvapil

Odpověď redakce:

Bohužel bychom asi k vysvětlení potřebovali hodně fundované historiky. To málo, co jsem dohledala na webových stránkách čs. Legií a wikipedie píší dokládá tolik, že mnoho víme, ale ještě mnohem více nevíme (neboť není doloženo). Něco z historie legií – o nich se naše střední generace v dějepise opravdu moc nedozvěděla, jsem našla na internetu. A něco málo o státním znaku. Odkud se tedy vzal první lev v Čechách – jako znak chrabrosti – ví možná věstonická Venuše, stará 30 000 let, ale nevypráví o tom...

České Legie – MÍSTO EPILOGU

Prezident T. G. Masaryk v den 10. výročí vzniku České Družiny a Roty Nazdar řekl: *Legionáři jsou muži, kteří pochopili dějinný význam zápasu o spravedlivější uspořádání světa.*

Legionáři se stali vojáky republiky, a to nejen symbolicky, kdy se na Pražském hradě až do roku 1939 střídala stráž v uniformách ruských, italských a francouzských legionářů. Téměř všichni se stali věrnými obránci státu. Po vypuknutí druhé světové války neváhala řada československých legionářů znovu dát v sázku své životy.

Brzy po této válce je však očekávalo nejtěžší zklamání, když nově vzniklý totalitní režim je považoval za nepřátele státu a dle toho s nimi také jednal...

Po stotisícové armádě legionářů zůstaly jenom drobné památky, dnes již vetché uniformy, vyznamenání, medaile, plakety a hroby rozestě po celém světě... Přitom nebyť legionářů, nebylo by Československé republiky (dnes České a Slovenské republiky).

Českoslovenští legionáři byli prvními vojáky Spojenců, tvořili předvoj dnešních vojáků České a Slovenské armády v aliančním uskupení NATO.

Svou odvahou, bojovým uměním i odhodláním nasadit život za ideály národní svobody nám mohou být českoslovenští legionáři hrdinnými vzory dodnes. Nezapomínejme na ně a ctěme jejich památku.

ČESKOSLOVENSKÉ LEGIE V RUSKU

První českou dobrovolnickou jednotkou, která se stala základem čs. legií v Rusku, byla *Česká Družina*. Vznikla 12. srpna 1914 z českých krajanů žijících v Rusku. Jádrem České Družiny tvořilo 720 dobrovolníků (tzv. Starodružiníků), mezi kterými byli i budoucí slavní velitelé, tehdy praporčíci Švec, Vašátko, podporučíci Klecanda, Čeček a další. Na den patrona Českého království sv. Václava (28. září 1914) přísahali v Kyjevě

příslušníci České Družiny na nejstarší bojový prapor s vyšítou svatováclavskou korunou.

Na frontě působili v malých výzvědných skupinách jako součást 3. ruské carské armády. Podnikali drobné výpady, rozšiřovali letáky ve frontovém pásmu a získávali od zajatců informace o situaci protivníka. Iniciovali přechod českých jednotek rakouské armády na ruskou stranu. Rakousko-uherské velení proto nařídilo po členech České Družiny nepřetržitě pátrat a po dopadení je ihned odsoudit na smrt. Prvními takto popravenými legionáři byli Antonín Grmela a Jozef Müller.

Od jara roku 1915 byl v carském Rusku z jugoslávských rakousko-uherských zajatců v Oděse zformován dobrovolnický Srbský sbor. Vzhledem k tomu, že přijetí do tohoto sboru nebylo tak komplikované jako u České Družiny a důstojníci do něj byli přijímáni ve svých původních c. a k. hodnostech, přihlásilo se do Srbského sboru na 1 000 Čechů a Slováků. Dobrovolníci byli zařazeni do srbské divize plk. Hadžiče, která se v srpnu 1916 (po vstupu Rumunska do války na straně Dohody) zúčastnila bojů v Dobrudži. Divize podstoupila útrpné ústupové boje a její zbytky se stáhly do Ruska. Část našich příslušníků přešla do 1. čs. střelecké brigády, ostatní se srbskou divizí účastnili roku 1917 bojů na solunské frontě. Odtud byli na zákrok Československé národní rady v Paříži přesunuti do Francie a Itálie.

Z malých jednotek v Rusku vznikla postupně Československá střelecká brigáda, která pak jako celek byla nasazena do bojů u Zborova v rámci ruské letní ofenzivy. Dne 2. července 1917 zahájila útok na nepřátelské pozice. S využitím i tzv. kočičích přískoků, během šesti hodin bojů prolomila v celém úseku nepřátelskou obranu. Obsadila čtyři linie zákopů, pronikla do hloubky až 5 km a splnila úkol celého sboru. Necelých 3 500 československých vojáků dokázalo (za cenu 190 mrtvých a 800 raněných) získat 3 200 zajatců, 15 děl a velké množství zbraní a vojenského materiálu. Většina sousedních ruských útvarů však při útoku neuspěla a Kerenského ofenziva rychle skončila. Vítězství čs. Brigády u Zborova jí získalo jak ruské, tak mezinárodní uznání a umožnilo další nábor zajatců pro nově vznikající 5. (Pražský – T. G. Masaryka), 6. (Hanácký), 7. (Tatranský) a 8. (Slezský) střelecký pluk. Uvedené vznikající pluky, které tvořily druhou střeleckou divizi, navštívily v srpnu 1917 v Borispolu i T. G. Masaryk.

Obraz ruské ofenzivy by však nebyl úplný, kdybychom nezmínili 8. armádu generála Kornilova. V její sestavě v 1. úderném oddíle působila Česká rota se 114 československými dobrovolníky. Tito se původně hlásili do Československé střelecké brigády, ale přijati byli do Kornilovcova úderného pluku. Velitelem České roty byl štábní kapitán Karol Mejstřík. Celý úderný oddíl, jako jeden z nejspolehlivějších vojenských částí, dosáhl v rámci ofenzivy významných bojových úspěchů. 8. června 1917 pronikl do hloubky 6 km, dobyl 3 pásma nepřátelských opevnění a zajal celý pluk pěchoty. Po doplnění na konci roku 1917 přešla Česká rota v počtu 250 mužů ke 4. čs. střeleckému pluku Prokopa Holého. Některé prvky typické kornilovské černé uniformy a rukávového štítku byly přesunuty do úderného oddílu Československého sboru v Rusku.

Při odchodu Československého sboru z Ukrajiny hrozilo nebezpečí, že jednotky 1. střelecké divize budou u Bachmače obklíčeny postupujícími německými vojsky. Proto dostaly jednotky 6. střeleckého pluku »Hanáckého« a 7. »Tatranského« za úkol udržet železniční uzel do přejezdu všech československých vlaků. Kombinací bojů a taktickým vyjednáváním o příměří se čs. jednotkám podařilo zadržet přesilu německých vojsk a umožnit tak přechod čs. vlaků přes Bachmač. Poslední německý útok byl odražen 12. března 1918 u Česnokovky a brzy ráno téhož dne přešel přes Bachmač poslední čs. vlak.

Boj o okolí Bachmače tak skončil pro legionáře úspěšně. I když za cenu 90 padlých a 200 raněných, podařilo se legionářům vyprostit z okleštění a odjet vlakovými soupravami směrem na východ.

Sibiřská anabáze – toto označení je velmi výstižné pro události začínající ústupovým bojem československých legií z Ukrajiny v březnu 1918 a končící evakuací čs. vojsk z Vladivostoku roku 1920. Následuje výčet událostí, které těžké období anabáze přineslo:

- 7. března 1918 – zahájení odevzdávání výzbroje čs. legií v Penze
- 14. března 1918 – »Čeljabinský incident« (vystoupení čs. legií proti sovětské vládě)

- 21. - 26. května 1918 - nařízení vrchního velitele Rudé armády Trockého úplně odzbrojit a internovat čs. legie s následnými nečekanými přeapadeními našich transportů u Marianovky, Irkutska, Zlatoustě a Krasnojarska
- 25. - 26. května 1918 - obsazení Mariinska a Novonikolajevska 7. střeleckým plukem
- 29. května 1918 - dobytí města Syzraně, Samary, Orenburgu a Ufy 1. a 4. střeleckým plukem
- 7. června 1918 - obsazení centra Sibiře - Omska 2. a 6. střeleckým plukem
- 9. června 1918 - spojení sibiřské a omské skupiny u stanice Tatarskaja
- 29. června 1918 - obsazení Vladivostoku pod velením generála Diterichse
- 5. července 1918 - dobytí Nikolska Ussurijského 5. a 8. plukem
- 6. července 1918 - obsazení velké části sibiřské magistrály od Volhy až po Irkutsk. Spojení všech čs. vojsk, které se nacházely západně od jezera Bajkal.
- 14. července - 16. srpna 1918 - dobytí bajkalských tunelů obchvatným manévrem přes pohoří a jezero
- 7. srpna 1918 - pozemní a říční operace, kterou je obsazena Kazaň
- 9. srpna 1918 - shromáždění 259 legionářských esalonů ve Vladivostoku, tj. 531 osobních a 10 287 nákladních vagónů
- 20. srpna 1918 - zajetí a umučení velitele Východní skupiny pplk. Ušakova u stanice Posolskaja
- 1. září 1918 - spojení Východní a Vladivostocké skupiny u stanice Olovjannaja
- 26. října 1918 - »Aksakovská tragédie« - sebevražda velitele 1. střelecké divize plukovníka Švece na stanici Aksakovo
- 1. listopadu 1918 - příjezd ministra vojenství generála Štefánka
- 10. listopadu 1918 - slavnostní předávání praporů čs. jednotkám 2. střelecké divize
- 15. - 30. ledna 1919 - odevzdání fronty vytvořené ruské protibolševické armádě
- 1. února 1919 - vznik 3. střelecké divize v Krasnojarsku
- 1. - 15. února 1919 - obsazení a provádění ochrany stanoveného úseku sibiřské dráhy
- do května 1919 - provádění hlubokých pronásledovacích výprav na jih až k řece Maně
- červen 1919 - potlačení hlavních povstaleckých a diverzantských sil u magistrály
- říjen 1919 - zahájení odsunu čs. vojsk do Vladivostoku (podle direktiv z vlasti)
- listopad 1919 - kontraverze čs. vojsk s vojskem atamana Semenova
- 7. února 1920 - podepsání příměří na stanici Kujtunu za podmínky, že po projetí všech čs. vlaků bude předán ruský zlatý poklad Radě lidových komisařů
- 1. března 1920 - ukončení odjezdu všech legionářských vlaků z Irkutska
- do 2. září 1920 - příprava a evakuace československých legií z Vladivostoku domů

Tato figura se udržela až do současnosti na malém, středním i velkém znaku České republiky. O zisku figury lva do znaku také vypráví příslušná heraldická legenda o Bruncvíkovi, která navazuje na legendu o Štilfrídovi (ta se vztahuje k zisku orlice). Tato legenda se zdá být inspirovaná německými bájemi, mimo jiné o Jindřichu Lvovi, odkud je také vyvozován název hlavní postavy, Bruncvíka, vzhledem k tomu, že Jindřich byl z Brušvíku (staroněmecky Bruneczwig). Dříve se myslelo, že Bruncvík měl představovat českého knížete Vladislava II., ale tento názor se ukazuje jako chybný především vzhledem k Vladislavovým skutkům, podle kterých Bruncvík byl spíše jeho syn Přemysl Otakar I. Tomu byl také odpovídalo to, že král Přemysl nejspíš skutečně získal lva od syna Jindřicha, budoucího císaře Oty IV.

Vznik

Podle kroniky takzvaného Dalimila získal roku 1158 český kníže Vladislav II. od Fridricha Barbarossy královský titul a zároveň jako erb stříbrného lva s jedním ocasem na červeném poli (zde panuje nejednotnost v názvosloví a lze se setkat s pojmem lvice, který má označovat jednoocasého lva, spíše ve starší literatuře). Jedná se však pouze o kronikářovu smyšlenku, neboť ještě v poslední třetině 12. století se objevují lev a orel na přemyslovských mincích jako pouze obecná znamení bez souvislosti s heraldikou. Lev jako heraldické znamení byl mezi Přemyslovci poprvé použit roku 1213, kdy je doložen na pečeti moravského markraběte Vladislava Jindřicha. Jsou náznaky, že již šlo o dvouocasého lva, ale protože otisk pečeti je nebarevný, nelze dokázat, že šlo o téhož lva, který se později stal symbolem českého krále a Čech.

Kronikář Dalimil píše, že lva polepšil o druhý ocas beze změny tinktury Přemyslu Otakarovi I. římský král Ota IV. za pomoc při potlačování saského povstání, opět jde však o smyšlenku kronikáře, neboť Přemysl Otakar I. lva jako heraldický symbol nikdy nepoužíval.

První nepochybný doklad existence stříbrného dvouocasého lva v červeném poli tak pochází až z roku 1247, kdy jej jako své erbovní znamení přijal z titulu markraběte moravského Přemysl Otakar II.. Mnozí historici se domnívají, že tento symbol používal jako spoluvládce svého otce, krále Václava I. a druhý ocas symbolizoval právě Přemyslovo spoluvládcovství. V roce 1253, když po smrti svého otce, Václava I., nastoupil na český trůn, ponechal si tento erb a začal jej používat jako znak českého krále (pro moravského markraběte si pak vytvořil nový erb s šachovanou orlicí). Tento znak s různými drobnými změnami ve výzdobě zůstal znakem Českého království až do roku 1918 a jako znak Čech až dodnes.

www.wikipedia.cz

Český lev (heraldika)

První známé barevné vyobrazení českého lva (Nástěnná freska Gozzova paláce v Kremži, 70. léta 13. století)

Český lev je pojem pro lví heraldickou figuru objevující se na erbech českých panovníků, později na znaku českého státu. Dnes se pod pojmem český lev rozumí »stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou korunou a zlatou zbrojí«, který se jako symbol Čech (někdy reprezentoval všechny země Koruny české) objevuje od 13. století, v době vlády Přemysla Otakara I. V podobném významu mu předcházeli jednoocasý lev (příčiny přidání druhého ocasu nebyly nikdy jednoznačně vysvětleny), který nahradil přemyslovskou černou plamennou (svatováclavskou) orlicí na stříbrném poli.

Ve dnech 10. a 11. 11. 2011 proběhl ve třídách 5.A a 5. B na ZŠ Hluboká nad Vltavou projekt pod vedením učitelů a studentů SZŠ a VOŠZ České Budějovice s názvem **»Prohlubování znalostí o lidském těle a v poskytování laické první pomoci u žáků 5. tříd základních škol«**. Celý projekt byl rozdělen do dvou částí, teoretické a praktické.

V teoretické části žáci vyplňovali za pomoci učitelů a studentů zdravotnické školy pracovní listy jednotlivých soustav lidského těla. Souběžně s touto frontální výukou a individuální práci žáků probíhala prezentace na interaktivní tabuli, pomocí níž žáci vyplňovali pracovní listy či kontrolovali svou práci. Touto teoretickou částí si žáci podstatně obohatili základní vědomosti o lidském těle a jeho fungování a o nezbytných zásadách první pomoci při běžných úrazech i těch životu ohrožujících. Děti se aktivně zapojovaly do diskuse, kladly dotazy a dozvěděly se tak řadu dalších zajímavostí.

Přehledné pracovní listy si žáci zařadili do svých výukových materiálů a bude jich využito pro další práci v hodinách přírodovědy či jako studijní materiál pro další roky školní docházky. Praktická část se setkala s velkým zájmem, neboť si žáci na zdravotnické výukové technice a pomůckách, ke kterým nemají běžně přístup, vyzkoušeli nejen první pomoc, ale na různých modelových případech i zásady chování v takovýchto náročných životních situacích. Sami si vyzkoušeli, že poskytnutí první pomoci není zdaleka tak jednoduché, jak vypadá, a že vyžaduje nejen znalosti, ale i odvalu, protože každý z nás se někdy může dostat do situace, kdy svou pomocí může rozhodnout o něčem životě.

Projekt se velmi vydařil, čemuž přispěla i důkladná příprava a realizace zástupců SZŠ a VOŠZ, kterým náleží veliké poděkování. Doufáme, že se můžeme těšit na další spolupráci a takto přínosné projekty.

Mgr. Markéta Tesárková, Mgr. Jaroslav Schmid

Vánoce jako generátor odpadů

Po vánocích přibude až 2 000 tun elektroodpadu

Vánoce jsou snad největším generátorem odpadů v roce. Ze zkonsumovaného jídla a pití zbydou v České republice tuny plastů či skla a ze záplavy dáreků hory papíru, které by pokryly více než 1 000 fotbalových hřišť. Tento odpad jsou ale Češi zvyklí třídít. Horší je to s elektroodpadem – toho podle neziskové společnosti ASEKOL po Vánocích přibude až 2 000 tun.

Elektronika patří mezi nejfrekventovanější dárky a nákupem nového spotřebiče se nahrazuje ten starý, který většinou končí někde ve skřini nebo hůře v popelnici. Nejčastěji se jedná o mobilní telefony, drobné spotřebiče, televize a elektronické hračky. ASEKOL odhaduje hmotnost přírůstku elektrospotřebičů o Vánocích až na 2 000 tun. Už tak přitom téměř třetina českých domácností disponuje nějakým nepoužívaným či nefunkčním spotřebičem.

V českých domácnostech se nalézá velké množství vyřazené elektroniky, jejíž hmotnost lze odhadovat až v desítkách tisíc tun. Je třeba si uvědomit, že jejich recyklaci by se daly ušetřit přírodní zdroje, které by jinak byly použity k výrobě nových spotřebičů, přibližuje situaci Hana Ansorgová, manažerka komunikace společnosti ASEKOL.

Přítom možnost odevzdání elektrospotřebiče se pro občany stále zjednodušuje. Hana Ansorgová vysvětluje: *Kromě tradiční sítě sběrných dvorů, kde mohou lidé odevzdávat větší spotřebiče jako například televize nebo počítačové monitory, nabízí ASEKOL v Jihočeském kraji i širokou síť červených stacionárních kontejnerů. Tyto nádoby jsou umístěny vedle dalších barevných kontejnerů určených pro třídění plastu, papíru nebo skla,* vysvětluje Ansorgová.

ASEKOL inicioval vznik samostatných kontejnerů na elektro jako první v Evropě. Snahou je zejména usnadnit a přiblížit lidem možnost správného třídění vysloužilých spotřebičů. Do červených kontejnerů, kterých je v současné době v Jihočeském kraji 120, patří baterie a drobná elektrozařízení, jako jsou například kalkulačky, rádia, drobné počítačové vybavení, mp3 přehrávače, telefony a elektronické hračky. Mezi svátky navíc dobře poslouží, protože mnoho sběrných dvorů je v této době uzavřených.

Lidé červené kontejnery hojně využívají, za což jim patří obrovský dík. Jen do konce listopadu roku 2011 se z kontejnerů v Jihočeském kraji vybralo více než 57 tun drobného elektroodpadu, říká Ansorgová.

Další možností jsou menší nádoby, takzvané E-boxy. Lidé mohou nosit vysloužilé spotřebiče do více než 2 000 E-boxů, což jsou speciální nádoby na drobný elektroodpad umístované na úradech, ve firmách a dalších institucích.

Češi se sice ve třídění elektrospotřebičů zlepšují, ale situace stále není ideální. Recyklaci se přitom zabraňuje úniku škodlivých látek, jako je rtuť nebo olovo, do přírody, a zároveň dojde k opětovnému využití až 80 % materiálů z každého zařízení. *Je potřeba usilovat o to, aby se třídění elektrospotřebičů stalo takovou přirozeností, jako třídění plastů, papíru a skla,* uzavírá Ansorgová.

ASEKOL, s.r.o., je nezisková společnost, která od roku 2005 provozuje kolektivní systém zpětného odběru elektrozařízení.

STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí

NA TRHU OD ROKU 1992

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.

Realitní makléř ve Vašem městě: Mgr. Jana Vítů
tel.: 608 036 027, jana.vitu@century21.

Tváří v tvář nepředstavitelnému: neměli bychom zapomínat

27. leden je mezinárodní den obětí Holocaustu, protože toho dne, roku 1945 byl osvobozen největší vyhlazovací tábor Osvětim– Březinka.

Druhá světová válka se zapsala do dějin, neměli bychom zapomínat na hrůzy, které se odehrávaly mimo zákopy, protože i ty jsou součástí bojem rozvířené Evropy.

Je tomu dva roky, co jsem seděla na historickém semináři na Česko-anglickém gymnáziu a se zaujetím poslouchala příběh paní L.H., která mě a mým spolužákům vypověděla, jak těžký byl život za 2. světové války v koncentračních táborech.

Paní L.H. se narodila ve svitavské rodině na jaře roku 1916 a již v roce 1918 přišla o matku, která podlehla Španělské chřipce. A tak L. žila pouze s otcem a bratrem, se kterými měla ovšem velmi pevný vztah. Navštěvovala Montessorovskou střední školu a po jejím vystudování se stala vychovatelkou dětí. Rok byla zaměstnána ve veřejné sféře, ale poté byla bez udání oficiálního důvodu propuštěna a začala pracovat jako opatrovnice dětí v rodinách. (Dokonce se v mládí znala s Oskarem Schindlerem, mužem, který zachránil 1200 Židů.)

Dne 25.10.1929 došlo ke krachu na New Yorkské burze a Svět se ocitl v hospodářské krizi. Německo, které se ještě nestačilo vzpamatovat ze ztrát 1. světové války, bylo krizí velmi silně zasaženo, a toho využil skvělý řečník Adolf Hitler. Sliboval lidem lepší zítřky a cestu ven z krize, měl skvělou propagandu a budoval si tábor svých přívrženců. Mezi lety 1930 až 1934 proběhlo několik voleb, z čehož některé byly pro Hitlera neúspěšné, tak byl roku 1933 zřízen pracovní tábor Dachau, pro lidi z opozice. Nakonec skončilo toto nestabilní období referendem a Hitler se stal říšským kancléřem s 89.9 % hlasy.

S Norimberskými zákony, přijatými 15.9.1935 se zlegalizoval antisemitismus. Diskriminace Židů se stala oficiálním trendem, který byl kontrolovaný státními úřady. Židé museli být značeni hvězdou, byli nuceni žít v ghettech, dostávali menší přídělky jídla a tabáku, měli vyhraněnou dobu pro nákup a na některých obchodech dokonce nacházeli nápisy: »Židé nevitáni«, »Židům vstup zakázán« nebo »Židům neprodáváme«. V té době pracovala L. jako vychovatelka dětí v jedné pražské rodině, s dětmi si musela chodit hrát na židovský hřbitov, jelikož jako Židé neměli přístup do veřejných parků, ani na ostatní veřejná místa, např. do restaurací.

Dne 1. září 1939 odstartovala 2. světová válka, válka totálního charakteru, zasáhla totiž všechna odvětví občanského života a všichni lidé byli zainteresováni.

L. H. za II. světové války:

24. listopadu 1941 byl vypraven první transport z Prahy do koncentračního tábora Terezín. Paní L.H., byla transportována 24. dubna 1942 a v Terezíně pracovala jako opatrovnice dětí, které byly násilně odtrhnuty od rodičů, byly do tábora transportovány z židovských sirotčinců nebo tam o rodiče přišly. Měla na starost osm dětí a nebylo vůbec jednoduché pro ně vymyslet zábavu, poněvadž nebyly k dispozici žádné knihy, natož pak hračky. Večerka byla v osm hodin, ale někteří lidé se domlouvali a scházeli se tajně. Paní L. a další dvě dívky se například scházely s učitelkou a ta je »učila« angličtinu. Nepředstavujeme si, že dívky měly poznámkové bloky a tužky, ony totiž neměly ani židle, a tak sedávaly na zemi. Je obdivuhodné, že měly energii a chuť učit se něčemu novému. Ovšem i tak, byl podle L.H. Terezín rájem ve srovnání s tím, co přišlo po něm. Terezín sloužil především jako přechodné místo pro lidi, kteří byli následně deportováni do Osvětimi, ovšem nikdo neměl ponětí, co se v ostatních táborech děje. Postupem času se situace v táboře stabilizovala a existovala možnost přežití.

Vyhlazovací tábor Osvětim:

22. prosince 1943 byla paní L. transportována do Osvětimi, kde byla jako každý podrobena selekci. Stála tedy před doktorem Mengelem a ten ji poslal nalevo, tedy do pracovního tábora. Všichni poté prošli kontrolou, byli nahnáni do sprchy a poté tetováni. Přišli o veškeré osobní věci a byly jim přiděleny vězeňské obleky, které sloužily jako jejich jediné oblečení. Lidé, kteří byli posláni napravo, byli určeni k okamžitému »zplynování«

nebo k pokusům. Každé ráno byl budíček v 6:00, následovalo shromáždění a počítání. Přes den byly na programu nucené práce, chodilo se do továren, do dolů. L. byla i v Osvětimi ošetřovatelkou dětí v bloku 31, který se na noc zavíral. Sama byla na bloku 29, odkud byl přístup k umývárnam, takže je tajně s některými spoluvězeňkyněmi navštěvovala v noci, čímž riskovala život. Umývárny byly totiž přístupné pouze ráno a po práci, kdy byly hlídány a nikdo neměl dost času ani soukromí se důkladně umýt. Nejhorší podmínky byly v táboře v zimě. Mnohé ženy, které vykonávaly namáhavé práce a zároveň žily v takových podmínkách přestaly menstruat, poněvadž se jejich tělo situaci přizpůsobilo. Strava byla nejen chudá, ale bylo jí i málo, každý dostal svůj denní příjem, 12,5 dkg chleba na tři dny a docházelo až k takovým případům, kdy si její vězni navzájem kradli. V blocích se netopilo a teploty dosahovaly až – 28°C, omrzliny proto byly na denním pořádku.

V Osvětimi se ničemu nedalo věřit. Například jednou byl nábor na práci, lidé se přihlásili, ale pozdě zjistili, že byli obelháni a šli na přímou smrt. Když tak přišla další zpráva o hledání pracovní síly, nikdo jí nevěřil, ale někteří lidé se přeci jen přihlásili, mezi nimi i L. a tentokrát se nejednalo o klamnou nabídku. Vězni byli v nákladních vagoněch vezení neznámo kam, až jich nakonec polovina skončila v pracovním táboře v Hamburku, kde uklízeli zbytky po bombardování, druhá polovina pak v pracovním táboře Christianstadt. V Christianstadtu byli vězni umístěni jako pracovní síla v dolech, v továrnách, v lese nebo jako L. v muničních skladech.

V lednu roku 1945 byl koncentrační tábor Osvětim osvobozen Sověty a byly zahlazeny stopy, přeživší vězni byli nuceni absolvovat »pochod smrti«. Paní L. nastoupila tento pochod právě z tábora Christianstadt a v březnu 1945 došla do Bergen-Belsenu, kde setrvala až do osvobození anglickou armádou (15. dubna 1945). V Bergen-Belsenu paní L. ještě prodělala skvrnitý tyfus, a tak se do Prahy dostala až 14. července 1945. S ostatními osvobozenými vězni přijela hlášeným vlakem na Wilsonovo nádraží, kde na ně čekaly sestry Červeného Kříže. Na nádraží si paní L. zjistila, že nikdo z její rodiny 2. světovou válku nepřežil, až na bratrance, který ale podlehl válečným zraněním pár měsíců po skončení bojů. Neměla tedy kam jít a tak skončila opět na palandě v provizorně zřízeném záchranném táboře (ten byl v budově školy Charlotty Masarykové). V roce 1947 se paní L. provdala za doktora, který v koncentračním táboře přišel o manželku a dceru.

2. světová válka v číslech:

- celkem si II. světová válka vyžádala 60 miliónů obětí.
- až 6 miliónů židovských obětí (– každý zdroj uvádí jiné číslo, od 5mil. do 6 mil.)
- až 6 žen sdílelo jedno lůžko v Osvětimi.
- 72708 – číslo, které připomíná dnes a denně paní L.H. její pobyt v Osvětimi.
- 36 příbuzných ztratila paní Louisa během války. Dnes má dvě děti a tři vnoučata.
- 800 km dlouhý pochod smrti absolvovala L.H. a její spoluvězeňkyně.

Jsem moc ráda, že jsem dostala příležitost být svědkem povídání této milé paní. Musím říct, že to byl velmi silný zážitek a při některých pasážích vyprávění, jsem se nedokázala ubránit slzám. Slzám, které byly plné hořkosti, vzteku, ale i obdivu a soucitu. Paní L.H. bych chtěla poděkovat za možnost zveřejnit její příběh a paní Aleně Mitter za otisknutí mého článku.

Kateřina Váchová, 19 let

Platí od 11.12.11	Odjezdy ze zastávky Hluboká n.Vit.,pod kostelem	ČSAD JIHOTRANS
Bechyně	x (21) x x x (24) (35)p x x (60) (13) x x xp†28p¹ 5:48 7:02 8:54 11:34 14:07 14:47 15:18 15:47 16:10 16:47 16:47 17:40 19:00 19:00	
České Budějovice	x x (14) x x x x (23) x x xp² x (21) xp² x x (21) x x (70) (tp²)xp² x 4:44 4:50 5:20 5:45 5:50 6:01 6:05 6:10 6:12 6:28 6:37 6:50 7:10 7:11 7:15 7:28 7:34 7:37 8:08 8:21 8:30 8:50	
	†17 (24) x († x (23)p² xp² tp² († x († (†24) (†21) x †28 x (23)4 13 8:50 9:01 9:10 9:21 9:50 10:20 10:32 11:00 11:44 12:00 12:00 12:20 12:50 13:00 13:00 13:00 13:10	
	(11) (tp²) x (70) x (13) († x (70) (tp²) (21) xp² x x x x x (†21) xp² x 13:10 13:20 13:50 14:10 14:20 14:50 15:00 15:10 15:11 15:15 15:30 15:30 15:50 16:04 16:24 16:24 16:31 16:31	
	(21) x †23 (19) x p² †21 x x (21) (27) p² x x (30) p² 16:31 17:10 17:25 17:40 17:55 18:21 18:33 18:33 19:24 19:24 20:20 20:20 21:01 21:01 21:31	
Dobřejovice	x (70) xp² x 12:43 15:17 18:43	
Hosín	xp² xp² (tp²) xp² (23)p² xp² tp² (tp²) (tp²) xp² xp² p² p² p² 6:27 7:11 8:20 8:30 10:20 10:30 11:00 13:20 15:20 15:30 16:31 18:21 20:20 23:11	
Milevsko	(19) 19:17	
Mydlovary	x x (70) x 8:13 15:10 15:30	
Olešník	x †17 x (24) x x (70) x †23 x (21) x x (11) 6:40 9:55 11:03 12:45 12:45 14:54 15:20 16:42 16:55 17:20 18:37 22:57	
Poněšice, Kostelec	x x x x 6:38 12:43 15:17 17:11	
Praha, Roztyly	x (21) x (24) (35)p x (13) x 5:48 7:02 14:07 14:07 15:18 15:47 16:47 16:47	
Týn n. Vit.	x x x x (70) (†25) x x (24) x (70) x x x (24) (31) x (†24) x †23 x 5:35 6:40 6:55 7:00 7:20 8:54 10:15 10:15 10:55 11:34 12:40 12:40 13:05 13:50 14:07 15:15 15:15 15:17	
	x (13) x (21) x †28 (19) †28 x (12) 15:10 16:47 17:40 19:00 19:00 19:17 20:10 22:57	
Týn n. Vit. přes Dřteň	x †17 x x †20 x (21) x x (11) 6:40 9:55 11:03 15:20 16:42 16:55 17:20 18:37 22:57	
Týn n. Vit. přes Pukarec	x x x x 6:38 12:42 15:20 17:20	
Zahájí	x †17 x (24) x x (70) x (70) x x †28 x (21) x x (11) 6:40 9:55 11:03 12:45 12:45 14:54 15:10 15:20 15:30 16:42 16:55 17:20 18:37 22:57	
Záměstí	x (32) x (44) xp² (21) x x xp² x (tp²) († xp²) (23)p² xp² († tp²) (21) x x (70) (tp²) 5:41 5:51 6:27 6:30 6:35 6:37 7:11 7:30 8:21 8:21 8:30 10:20 10:30 10:31 11:00 12:14 12:40 12:40 13:20	
	(† x x († xp²) xp² (24) xp² x (30) x p² x (21) x p² p² 14:20 14:50 15:17 15:20 15:30 16:20 16:31 16:31 17:11 18:21 18:40 18:40 20:24 20:20 23:15	
Zliv	x (44) x (70) x x x (70)p² x xp² (14) x x (30) 5:30 6:50 8:10 12:20 15:10 15:30 16:30 18:04 20:20 21:30	

Vysvětlivky značek

x	jede v pracovních dnech	(1)	jede v pondělí	(2)	jede v úterý	(3)	jede ve středu	(4)	jede ve čtvrtek
(5)	jede v pátek	(6)	jede v sobotu	(7)	jede v neděli	†	jede v neděli a ve státem uznané svátky		
p	s přestupem v zast. Týn n. Vit. AN								
p¹	na spoj navazuje v Bečtyňském vlaku do Tábora								
p²	Linka MHD č.4 - platí tarif MHD								
p	s přestupem v zast. U Pulců								
p¹	přes Mydlovary								
p²	s přestupem v zast. Zahájí								

11
12
13
14
16
18
19
32
35
44
60
70

jede jen v lichých týdnech
jede jen v sudých týdnech
jede také 26.12., 9.4., 1.5., 8.5., 5.7., 6.7., 28.9., nejede 25.12., 8.4.
jede také 26.12., 9.4., 6.7., nejede 25.12.
nejede od 22.12. do 26.12., 2.2., 4.4., 9.4., 1.5., 8.5., 5.7., 24.10.
jede 23.12., 30.12., 3.2., 6.4., od 13.7. do 31.8., 26.10.
jede také 9.4., nejede od 23.12. do 1.1., 8.4., od 1.7. do 31.8.
jede od 23.12. do 31.12., 30.4., 7.5., od 16.7. do 27.7.
jede také 26.12., 9.4., 1.5., 8.5., nejede 25.12., 8.4.
nejede od 23.12. do 31.12., 30.4., 7.5., od 16.7. do 27.7.
jede od 23.12. do 2.1., 3.2., od 12.3. do 16.3., od 5.4. do 9.4., od 1.7. do 31.8., od 25.10. do 26.10.
nejede od 23.12. do 2.1., 3.2., od 12.3. do 16.3., od 5.4. do 9.4., 1.5., 8.5., od 1.7. do 31.8., 28.9., od 25.10. do 26.10.

17
21
23
24
25
27
28
30
31

nejede 17.11.
nejede 24.12., 31.12.
nejede 24.12., 17.11.
nejede 24.12.
nejede od 24.12. do 25.12.
jede také 9.4., nejede od 25.12. do 1.1.
nejede od 24.12. do 25.12., 17.11.
nejede od 23.12. do 31.12.
nejede 31.12.

Platí od 11.12.11	Odjezdy ze zastávky České Budějovice, aut.nádr.	ČSAD JIHOTRANS
Hluboká n.Vit., pod kostelem	x xp x (21) xp x x x x (70) x x (70) (23) x (tp) xp x (tp) xp x (tp) (17) x (tp) x	5:10 5:11 5:15 6:05 6:08 6:10 6:20 6:25 6:25 6:30 6:40 6:45 7:10 7:10 7:15 7:20 8:05 8:25 8:30 9:10 9:35 9:50 10:30
	x (70) x x x (tp) (21) x (tp) x x x (21) x (tp) (tp) xp x (tp) x (70) x (70)	10:30 10:40 11:10 11:25 12:00 12:05 12:20 12:25 12:25 12:30 12:35 12:45 13:20 13:30 14:00 14:10 14:20 14:25 14:30 14:40
	x x x (70) (21) x x xp x (tp) (21) x x (70) (21) (17) x x (21) x (tp)	14:50 14:55 14:55 15:00 15:05 15:20 15:25 15:30 15:40 15:45 15:45 16:10 16:20 16:30 16:35 16:40 17:00 17:05 17:05
	x p x (15) x x (21) x (21) (28) (16) xp (tp) x (28) x (30) p x	17:10 17:20 17:45 18:10 18:20 18:45 18:45 19:00 19:20 19:20 20:00 20:00 21:10 22:20 22:40

Vysvětlivky značek

x jede v pracovních dnech (21) jede v sobotu (70) jede v neděli (tp) jede v neděli a ve státem uznané svátky
 p Linka MHD č.4 - odjíždí ze zastávky MHD v Nádražní ulici před DOC Mercury

- 14 jede také 26.12., 9.4., 1.5., 8.5., 5.7., 6.7., 28.9., nejede 25.12., 8.4.
- 15 jede také 26.12., 9.4., 6.7., nejede 25.12.
- 16 jede také 9.4., nejede od 23.12. do 1.1., 8.4., od 1.7. do 31.6.
- 17 nejede 17.11.
- 21 nejede 24.12., 31.12.
- 23 nejede 24.12., 17.11.
- 25 nejede od 24.12. do 25.12.
- 28 nejede od 24.12. do 25.12., 17.11.
- 30 nejede od 23.12. do 31.12.
- 31 nejede 31.12.
- 70 nejede od 23.12. do 2.1., 3.2., od 12.3. do 16.3., od 5.4. do 9.4., 1.5., 8.5., od 1.7. do 31.6., 28.9., od 25.10. do 26.10.

Platí od 11.12.11	Odjezdy ze zastávky Hluboká n.Vit., U Pulců	ČSAD JIHOTRANS
České Budějovice	x x x xp x x xp (21) x (tp) xp x (tp) (23) p xp tp (tp) (21) x (10) (3) (4) (10) (5) (13)	4:40 5:30 6:00 6:30 6:50 7:10 7:30 7:30 8:20 8:30 9:00 9:20 10:30 10:30 11:00 11:40 12:30 13:00 13:00 13:00 13:20
	(tp) (tp) x (tp) xp x x (21) xp x p x (21) p p	13:30 14:50 15:30 15:30 15:30 15:40 16:00 16:20 16:30 17:00 18:20 19:20 19:20 20:30 23:10

Platí od 11.12.11	Odjezdy ze zastávky České Budějovice, aut.nádr.	ČSAD JIHOTRANS
Záměstí /U Pulců/	x x (15) xp (21) xp' x x x x (tp)' xp' (tp) xp' (tp)' (tp)' (tp)' x (tp)' x (tp) xp'	5:00 5:10 5:10 6:20 6:20 6:20 6:20 6:20 6:20 7:10 7:10 7:10 8:20 8:20 9:10 10:30 11:00 11:20 12:00 12:20 14:00 14:10
	x (tp)' x x xp' (24) x (30) x x (tp)' xp' x (21) xp' (tp)' x p	14:20 14:20 14:20 15:00 15:10 15:40 16:10 16:10 16:30 17:00 17:10 17:10 18:20 18:20 19:20 19:30 20:00 22:20

Vysvětlivky značek

x jede v pracovních dnech (21) jede v pondělí (23) jede v úterý (3) jede ve středu (4) jede ve čtvrtek
 (5) jede v pátek (6) jede v sobotu (7) jede v neděli (tp) jede v neděli a ve státem uznané svátky
 p Linka MHD č.4 - odjíždí ze zastávky MHD v Nádražní ulici před DOC Mercury
 p' Linka MHD č.4 - platí tarif MHD

- 10 nejede od 22.12. do 26.12., 2.2., 4.4., 9.4., 1.5., 8.5., 5.7., 24.10.
- 13 jede 23.12., 30.12., 3.2., 6.4., od 13.7. do 31.8., 26.10.
- 15 jede od 23.12. do 31.12., 30.4., 7.5., od 16.7. do 27.7.
- 21 nejede 24.12., 31.12.
- 23 nejede 24.12., 17.11.
- 24 nejede 24.12.
- 30 nejede od 23.12. do 31.12.

Platí od 11.12.11	Odjezdy ze zastávky Hluboká n.Vit., škola	ČSAD JIHOTRANS
České Budějovice	x x x x x (70) x x x (21) x x (70) x (tp) (tp) x (21)	4:40 5:40 6:05 7:00 7:10 7:10 7:20 7:30 7:30 8:20 8:20 9:10 9:30 11:47 13:00 13:00
	x (70) (tp) x (70) x x x x (24) x x (21)	13:40 14:50 15:10 15:30 15:30 16:20 16:20 17:10 19:20 19:20
Záměstí	x (10) x (44) (21) x x x x (tp) (tp) (21) x x (70) D (tp) x x d	5:30 5:40 6:20 6:30 6:30 7:30 8:20 10:20 12:10 12:40 12:40 14:20 14:20 14:20 15:10
	(tp) (24) x (30) x D (21) x	16:00 16:20 18:40 18:40 20:20

Vysvětlivky značek

x jede v pracovních dnech (21) jede v sobotu (tp) jede v neděli a ve státem uznané svátky
 D spoj pokračuje do Dobřejovic - bez přestupu
 d' v zast. U Pulců přestup na spoj do Dobřejovic

- 10 jede od 23.12. do 31.12., 30.4., 7.5., od 16.7. do 27.7.
- 21 nejede 24.12., 31.12.
- 24 nejede 24.12.
- 30 nejede od 23.12. do 31.12.
- 44 jede od 23.12. do 31.12., 30.4., 7.5., od 16.7. do 27.7.
- 70 nejede od 23.12. do 2.1., 3.2., od 12.3. do 16.3., od 5.4. do 9.4., 1.5., 8.5., od 1.7. do 31.6., 28.9., od 25.10. do 26.10.

Těsně před Vánoci jsem si naordinovala protistresové lázně. A docela levně. Stačilo navštívit školkovou třídu s nejmenšími dětmi na Masarykově ulici a dopřát si trochu neředěné čisté dětské radosti a energie.

Věřte tomu, že při poslouchání dětských názorů a moudrostí se vám z hlavy vypaří všechny starosti. Vyměnit dospělácký režim dne za hraní, svačinku, procházku, hraní, oběd, pohádku a spinkání bych brala hned. Těsně před Vánoci bylo ve školce poněkud méně dětí, než mají paní učitelky obvykle na starosti, takže atmosféra byla ještě o něco rodinnější.

A nemylme se. Učitelky v mateřských školách udělají s dětmi pořádný kus práce. Nejde jen o nekonečné učení správných návyků, oblékání a toho, jak se máme k sobě vzájemně slušně chovat. Jde také o to, naučit děti lásce k domovu, poznávat, co nás obklopuje, porozumět tradicím, umět něco udělat rukama, naučit se písničku – dalo by se to nazývat všelijak vznešeně a dosah práce s dětmi je vlastně nepředstavitelně obrovský.

Ale nazváno obvykle je to zkrátka a jednoduše výchova ke slušnosti a tvořivosti. Kéž by nám všem ta slušnost vydržela až do dospělosti...

Návrat k jednoduchým hračkám

■ Správná učitelka z mateřské školky musí mít přehled o aktuálních hračkách a hračkové módě. Aby se pak nedivila, když se dětem do třídy koupí pro radost magnety s postavičkami, že o ty dva nejošklivější, které by soudný rodič či učitel nejradši vyhodil do koše, se strhne ta největší bitva. Proto čas od času zavítá učitelka do hračkářství, postává u regálů a seznamuje se s novinkami. A někdy jí z nich přechází zrak.

Vlastně jsem se do školky původně přišla podívat na vodníčky. Paní učitelka měla dobrý nápad, že vodníčka udělají děti společně s rodiči. Znamou pohyblivou figurku z tvrdého papíru, kdy ruce a nohy jsou připevněny k tělu knoflíčky a spojeny provázekem, takže když se dole za ten provázek tahá, vodníček mává rukama i nohama.

Pracovní tým dětí a rodiče vytvořil celou třídu vodníčků a všem se moc povedli!

Zaujetí vodníky se ve školkové třídě protáhlo na celý měsíc, začalo vlastně už v době výlovů. Rybníky, které se lovily, jsou sice pro školku daleko, tam na procházku nedojdou, ale paní učitelka

s dětmi si řekli: Je to logické, na Hluboké je spousta rybníků, u nás musí nějaký vodník určitě být! Ale on se bojí silnice – neumí správně přecházet – a proto děti objevily vodníka v bazénku školní zahrádky. Vodník se kouzelnou cestou dostal do školky, nikomu nepatřil – a ve školce ho mají rádi. Zeleného, trošku z látky a trošku z plyše, je velký skoro jako děti, jmenuje se Bonifác a má černé oči. To je důležité, uslyšíte později.

Pravda je, že děti se pozastavily i nad čistotou vody v některých rybnících.

A vyčistíš to, Ivo? ptají se paní učitelky. Já bych to měla čistit? Děsí se paní učitelka, která i tak už má práce dost. Vodník by to měl vyčistit, ten tam žije – ale lidi by mu měli pomáhat a nedělat nepořádek. To mu dá moc práce, zlobí se jedna z holčiček, má jen dvě ruce!

Vodník, který má černé oči, není zlej, je hodnej! Kdo dostane

od vodníka čarou skleněnou kuličku a hodí ji na zem, najde všechny věci, které se mu kdy ztratily. Opatrnosti navíc je třeba u vodníků se zelenýma očima. Mohl by vás utopit, a proto je třeba umět plavat.

Děti tedy kreslily s rodiči »hejbačí« vodníky ve školce společně. I když někteří rodiče říkali, my ho možná ještě nakreslíme, ale určitě nám nebude skákat, a někteří tvrdili, že v životě nepřišli knoflík. Takže někde vypomohla i babička. A babičce se podařilo, že vodník vesele skáče. Obličej vodníčků byly různé: jeden jako kašpárek, druhý zuby nakřivo, červený nos, tenhle má dokonce anténku na

hlavě (podle malého tvůrce: nabírá signál!) Některá rodina vytvořila vodníky dva, to když se zcela nesešly představy maminky a tatínka společně s dítětem.

Děti se naučily krásnou vodnickou písničku o Hastrmánkovi a na požádání ji velice rády zazpívají: *Pláče vodníček, že mu vyschnul rybníček, mlýnek doklapal, šůsek fráčku dokapal. Sám zbyl v povodí, k přehradě se nehodí, šel se utopit, aby měly děti klid.* Ten morbidní závěr si musíte opět logicky přebrat: pochopte – vodník se přece nemůže utopit.

»Víte,« *pochvaluje si paní učitelka,* »dneska si děti chtějí hrát s nindžy, bajoniky, kostlivci a jinými příšerkami, a teď si představte, ona je uchvátila hopsací hračka z papíru, kterou si vyrobily samy. To považují za velký úspěch. Na vodníka jsme si hráli, našli jsme dvě písničky spojené s pohybem, ta o hastrmánkovi je moc baví, i když pro tříleté dítě není úplně jednoduchá, jsou tam těžká slova.«

Proto si ve školce na podzim během výlovů četli knížku o hodných vodních, velice krásný příběh a pro náš rybníkatý kraj jako stvořený. Malí vodníci v ní pomáhají starým vodníkům, dobro má vždycky přednost.

Knížka se jmenuje ***Putování vodníků od rybníka k rybníku***, v podtitulu měla: Pohádky k usínání. A tak se četly před spaním.

Vodníci Stulík a Blatoušek spolu putují po jižních Čechách a hledají rybník, který by jim poskytl »vodu nad hlavou«. Každá z krátkých pohádek se věnuje určité části cesty. Vypráví se v nich, co vodníci na svých cestách zažili, s kým se setkali a co jim setkání přineslo. Hned na začátku jsou svědky pranice vodníků o rybník Rožmberk, u dalšího rybníka potkají vodnickou školku, také pomohou hubenému vodníkovi uchránit jeho rybník před ohnivým strašidlem. Nakonec se po všech útrapách rozdělí a každý si najde svůj rybník. Kniha je psána pro děti i pro všechny ostatní, kdo mají rádi pohádky a jižní Čechy.

■ Advent ve školce

Ve chvíli, kdy jsme děti navštívili, se už dočítaly adventní pohádky, na každý den jednu, aby to do Vánoc rychleji uteklo. Každé dítě je úžasný originál, a to nejen svojí podobou, ale i dušičkou.

V téhle školkové třídě jsme na vlastní oči viděli nejhodnější holčičku ve školce, krásně kreslí, všechno umí, nikomu neublíží a už dva roky nezazlobila. Jmenuje se Michalka. Andrejka zas má krásné dlouhé vlásky jako princezna, pomáhá dětem a je moc prima holčička, má brášky a sestru, vypráví, velkou rodinu. Mě se taky narodil miminko, hlásí se hned jeden chlapeček. Vlastně se hned jeden chlapeček. Vlastně mamince, má ho schované v bříšku, bude

to holčička, ale jméno jsme ještě nevymysleli...

Děti svačily a pily čaj nebo mlíčko z hrnečků s ovečkami a my se od nich dozvěděli, že na Mikuláše čerti neodnesli nikoho, protože až tolik nezlobily.

Těšíš se na vánoce? ptáme se. Těším moc. Ale Ježíšek je pomalejší, miní modrooká holčička. Asi mu to trvá, než všechny dárky zabalí.

Dva kluci radostně hlásí, že jdou ze školky po obědě, a já si vzpomenu, že jsem taky jako dítě vždycky toužila jít domů po o. Ale dneska, kdyby měli ve školce jednu – dvě – tři – postýlky navíc, abych se do nich vešla, že bych hned zůstala s nimi spát.

A tak si děti vlezou do pyžámek a se svou oblíbenou hračkou se zachumlají do modrých peřinek s veselými obrázky. Je čas na pohádku a na malé zdrímnutí.

Odposlechnuto:

- Chci půjčit erotická zvířata (*místo exotická*)
- *Hrajeme si na měsíce:* Já jsem únor, já červenec ... a já zelenec!
- *Jsem nemocný! A co tě bolí?* Hejba se mi žaludek...
- *Byla jsem nemocná...* měla jsem laštovice.
- *Sedí smutně nad dušenou zeleninou s hráškem:* Ty kuličky mi dělají starost!
- *Já si sundám pucháče (punčocháče)*
- *Nechám se asi zabít, abych nezlobil.*
- *Asi půjdu do lepšovny (místo polepšovny)*
- *Či je to papešník? (Kapesník)*
- *Proč tak zlobíš?* Řekněte rodičům, že jsem se neměl narodit!
- *Maminka mi koupila triko u šikmáků. (Miněno šikmookých Vietnamců)*
- *Nesmím jíst mrzáky! (Rampouchy)*
- *Strejda je ostříhaný na plešato.*
- *Krucipíska = krupicová kaše.*
- *Narcis = marcipán.*
- *Jé, nakreslil jsem domečku jen jedno oko.*
- *Hejbní špekem!*
- *Já jsem myška kuňkalka (žabka kuňkalka)*
- *Paní učitelko (závistivě u psacího stolku) ty máš tolik krabiček – jak na ministerstvu!*
- *Tatka z volebního lístku udělal šipku – ať letí!!!*
- *Mám ječmenové semeno (ječné zrno).*
- *Žirafa je žlutá a pihovatá.*
- *Chlapeček se vrací se z WC:* Tak ne, bimbáčkovi se nechtělo čurat.
- *Čím budeš? Kazisvětém.*
- *Tebe nemiluju, paní učitelko, já miluju jenom mamku.*
- *To se mě nelíbí, ty mě zdržuješ, paní učitelko!*
- *Paní učitelko, chodíš taky nakupovat do Pennysu?!*

- Hele koukni! Tam je čmelka!
- Čaroděj bere vílám jejich schopnosti...

(no, uměli byste ve třech letech použít takové slovo?)

zápisky jedné paní učitelky

více foto na: <http://janpirgl.zenfolio.com/p675038211>

■ Vodník je jedna z nejnámějších postav českých pohádek a pověstí. Nazývá se též hashrman, vasrman, basrman a podobně (z německého Wassermann – vodní muž). Jde o ztělesnění ducha vody, a proto se pověsti o něm vyskytují prakticky všude, kde se nachází nějaká vodní plocha, ať už jde o jezero, rybník, řeku nebo potok. Kromě českých pověstí je vodník znám také v Německu, zatímco například ve Francii nebo Polsku jde o bytost prakticky neznámou. Podle lidové démonologie je vodník (podobně jako čert) padlý anděl, který při svržení z nebe spadl do vody.

Vodník je obvykle vyobrazován jako nevzhledný zelený mužik se širokými ústy, zelenými vlasy a vypoulenýma očima, kterému kape voda ze šosů. Umí se proměňovat v různá zvířata, nejčastěji v koně nebo vodní živočichy jako žabu, rybku, raka, ale i kočku, psa, kohouta nebo i běžné předměty jako bochník chleba, lucernu nebo vodní vír. Umí také ovládat vodní živočichy. Ke svým kouzlům potřebuje alespoň kapku vody. Největší sílu má ve svém žvlvu, pokud začne schnout, velmi rychle slabne. Vodník rád jezdí na sumci.

Povahově jde zpravidla o zlou bytost, která škodí lidem a topí nezkušené plavce za účelem získání jejich duší.

Na dívky líčí pentlíčky a zrcátka, která zavěšuje do bažinatého rákosí a na nebezpečná místa nad vodou. Někdy také klade na mělčinu blýskavou zlatou rybu, aby tak oběť vlákal do vody. Nejčastěji prý topí lidi o půlnoci a v pravé poledne. Chytré využívá svých proměn – například jako kůň se pase na břehu

rybníka a když na něj někdo vsedne, skočí do vody a jezdce utopí. Duše utopených si schraňuje ve svém příbytku pod vodou v hrničkách – pokud někdo takový hrniček otevře, duše unikne jako vzduchová bublina a osvobodí se. Někdy také rybářům trhá sítě, rozhazuje na polích seno a jinak škodí lidem. Často se podle pověstí vyskytuje ve mlýnech, kde zastavuje mlýnské kolo. Někdy se ovšem vodník pobytem s lidmi natolik »domestikoval«, že jde spíše o bytost zlomyslnou než vyloženě zlou, a když má dobrou náladu, pomáhá mlynáři s prací, za což si smí ve mlýně opékat ryby nebo dostává mléko, které prý rád pije. Sedává na větvích vrb u rybníků a řek nebo u vodních mlýnů, pokuřuje a přemýšlí nebo hraje na housle. Někdy na něj můžeme narazit i v hospodě. Vždy je pod ním loužička, protože má stále mokré šaty, ale když opouští vodu, je vždy suchý.

Vodníka je možné spoutat jedině provazem z lýčí. Může ho také zneškodnit odvážný člověk, když mu odstříhne jeho mokré šos, který omotá růžencem a zakope na hřbitově, u kostela nebo na rozcestí. Vodník přitom člověka pronásleduje, protože pokud svůj šos nezíská do příštího svítání, zhyne. Z rostlin je ochranou proti vodníkovi kapradí nebo černobýl.

Vodníka známe i z klasických děl české literatury. Kdo z nás nečetl v povinné četbě sbírky Kytice – ze všech klasických balad Karla Jaromíra Erbena právě baladu Vodník? Rozpor mezi světem lidí a nadpřirozených bytostí, mezi mravním řádem a lidským selháním, byť jím jsou ty nejpřirozenější city (cit mateřský), vede k tragédii v jednom z nejnámějších příběhů naší literatury.

Vodníky potkáme i v Lucerně Aloise Jiráka (premiéra v Národním divadle 1905). Vodník se jmenuje Michal, žije v mlýnském náhonu a je zamilován do Haničky, schovanky, která zde žije u mlynáře

ještě s babičkou. Kromě Michala se zde usadil ještě starý vodník Ivan. Dvojice vodníků charakteristicky není hrůzostrašná, i když se jich obyvatelé mlýna i zámku bojí.

Pro toho, kdo četl méně pozorně českou klasiku, máme také odkaz na Čelakovského báseň Vodník (text. sb. Patery knihy plodů básnických). Jedna z nejnámějších klasických oper je rovněž příběhem, ve kterém je vodník jednou z hlavních postav. Rusalka Antonína Dvořáka. Opera Antonína Dvořáka patří ke světovému opernímu repertoáru, je jeho ve světě nejuspěšnější operou. Příběh vypráví podobně jako u Erbena o konfliktu mezi světem lidí a pohádkových bytostí – tentokrát mezi princem a rusalkou. Vodník je onen moudrý komentátor, který ví, jak to mezi lidmi chodí... zpívá »rusalko, rusalko bleďá, běďa«.

Jak jinak, vodníci se vyskytují i ve výtvarném umění. A v jakém? V tom, které má nejbliž lidovosti, i když bychom – při zevrubnějším zkoumání našli i jiné příklady. Zdá se, že například Josef Lada nadpřirozené postavy potkával na každém kroku. Ladovy knížky jako Kocour Mikeš, Bubáci

a hashrmani, Říkadla a další patří k základnímu fondu moderní české pohádky. Najdeme ho také u Karla Čapka (Vodnická pohádka).

U Václava Čtvrtka se to vodníky jen hemží. Který z nich je nejnámější? Česílko, zlý vodník Kebule, Volšoveček? Volšoveček je nejlepším kamarádem Cipíska, loupežnického syna Rumcajse. Česílko žije na rybníku Kníže. V rybníčku Brčálník žije Rákosníček, i když to nejspíš není vodník, ale skřítek.

Značný výskyt vodníků můžeme zaznamenat i v českých filmech.

O jejich konci jsme se dozvěděli z filmu Jak utopit doktora Mráčka aneb Konec vodníků v Čechách, filmu z

roku 1974, v režii Václava Vorlíčka. Dnes už kultovní film s celou řadou pozoruhodných scén a situací, natočený s herci, jejichž tvorba patří ke klasice českého filmu. K vodnické rodině patří (a později pak už nepatří) Libuška Šafránková, František Filipovský, Miloš Kopecký, Vladimír Menšík, Zdeněk Řehoř, Jaromír Hanzlík, Míla Myslíková ...

Ale vodníci nevymřeli a objevují se v dalších pohádkách... Taková Princezna ze mlejna, režiséra Zdenka Trošky, věnovala vděčným divákům jak čerta, tak vodníka. Oběma se líbí krásná Eliška, která žije se svým otcem ve strašidelném mlýně. Proto se snaží »seč jim síly stačí, pomoci intrik a kouzel mládence ze mlýna vypudit«.

Naštěstí se o všech těchto postavách stále přesvědčujeme hlavně

o Vánocích, kdy se jejich výskyt díky pohádkám znásobuje.

A doufáme, že díky úžasné dětské fantazii a také díky fantazii školkových učitelek

se pohádky a snění z našeho života hned tak nevytratí...

Podařená »komedije« ze současnosti

Divadelní sezóna nabrala dech a hned za první premiérou *Blbce k večeri*, v provedení divadla Hluboká, následuje v lednu další, s neméně zajímavým názvem, *Postel pro anděla*. Její realizace se ujali s nadšením sobě vlastním Křížžáci. Komedie Jaroslava Koloděje, jenž byl i autorem *Dědečka*, je roztomilá a vtípná. Pojednává o tom, jak jeden myslivec v podroušeném stavu postřelí svého anděla strážného. Anděl s postřelenou perutí se mu tím pádem trochu vyčítavě zjevuje – a to jenom jemu, nikdo jiný ho nevidí. Což je příčinou mnoha zápletek...

POSTEL PRO ANDĚJA
divadelní společnost
KŘÍŽŽÁCI Hluboká nad Vltavou

komedie Jaroslava Koloděje
v režii Petra Piší

Každý máme svého anděla strážného, který dává pozor, když my pozor nedáváme. Zatímco anděl Zvoníček dává pozor na Ludvíka Myslivečka, Ludvík nedává pozor na to, kam střílí. A rázem tu máme postřeleného anděla strážného, ale také jednoho rehabilitačního Pytláka...

Pro důchodce: 20. ledna 2012 od 19:00
Premiéra: 21. ledna 2012 od 19:00
Reprízy: 3., 4., 17., 18. února 2012 od 19:00
2., 3., 16., 17. března 2012 od 19:00

Cast:
Diana Myslivečková, Lukášova Anna, Míša Prchalová
Vítěk Pytlák, Otáavil nápadník Vítka Macháček
Křenka, farář Josef Jirátko
Lanzy, anděl strážný Viktorie Koritanová
Anička, anděl strážný Anička Prchalová
Eliška, susedka Eliška Adamová
MVD, Učitel, vrazitavilka Jaroslava Koloděj
Pělička Myslivečková, Lukášova Anna, Zlilka Adamová
Ludvík Mysliveček, Míša Prchalová, Miroslav Čeněk

Producers: Miroslav Čeněk, Jaroslav Koloděj, Petra Piší, Vladimír Pítr, Vladimír Svoboda, David Halabala, Věra Jirátková, Vladimír Mach
Production: KC Panorama - telefon: 774 457 269 nebo 387 966 170

Byli jsme se na představení podívat v létě, říkají k výběru aktuálního představení divadelníci. Hráli ho na Orlicku amatéři z Písku a bylo to moc hezké. Je tam hodně postav, dohromady asi deset, farář, veterinářka, susedka, myslivcova rodina, zkrátka taková vesnická idylka.

A skutečně to na idylku vypadá: Miroslav Čeněk právě přináší na jednu ze skoro posledních zkoušek hodiny do své divadelní domácnosti – kukačky. Jsou sice jenom ofocené na papundeklovém podkladu, ale od pravých k nerozeznání a poslouží jako jedna z dekorací rodinného domu hlavního aktéra představení.

A na zkoušku se už scházejí ostatní divadelníci, kterým ani blízkost vánočních svátků nebrání v poctivém zkoušení.

Ze všech nejvíc září svou zlatou kudrnatou hlavou Zvoníček, anděl strážný – je velmi půvabný, leč přísný a nekompromisní v provedení Hanky Hanušové.

Ludvíka Myslivečka, hlavu rodiny, hraje Miroslav Čeněk – a jeho postava, jak už to u mužů (výjimečně) bývá, není zcela bez chyby. Rád se napije, a to se mu tentokrát nevyplatilo. Však také Poldinka Myslivečková, jeho žena, kterou rovněž přísně představuje Eliška Adamová, svému manželovi musí často vyčinit. Diana Myslivečková, jejich dcera (Míša Prchalová) a její nápadník Vítěk Pytlák (Vítka Macháček) prožívají starosti zamilovaných a Míša je hraje tak dobře, až z toho chudák Vítka zapomíná text...

Užvaněná a zvědavá susedka Skorcová se nezapře v důvěryhodném provedení Jarky Běhounkové a také role Křenka, faráře (Josef Jirátko) a veterinářky – chalupářky Jarky Čenkové – přispívají ke správnému

spádu povedené historie. V rolích andělů strážných Arielky a Lanzy se objeví krásné mladé dívky, Anička Prchalová a Viktorie Koritanová. Nechejte se překvapit, či andělíci strážníci to budou!

Tím, že jsem sledovala zkoušku a nikoli už hotové představení, jsem zase jednou měla možnost nakouknout trochu pod pokličku divadelnické práce – a okusila »jak se dělá umění«...

A i když samozřejmě je kolem hraní hodně legrace a vzájemného hereckého pošťuchování, přece jen se dohromady všichni chovají zodpovědně a pilně. Nejdůležitější není jen naučit se text rolí, ale také vymyslet kostýmy, pomoci s vybavením scény...

Stavbu scény má jako obvykle na starost »vrchní kulisák« Jirka Prokeš, který trpělivě naslouchá diskusím a žádostem o změny, domalování interiéru. Budou dveře nebo nebudou? Nějaké okno? Chtělo by to parohy, nějaké parohy, chlapi, kterej máte doma parohy, přineste je! Rovněž je vyžádán vlastnoručně malovaný obraz autora Jiřího Prokeše s jelenem ...

Petr Piša režiruje, ale také vymýšlí nasvícení a hudební podbarvení hry, včetně ruchů a rambajzů, které zvukově dotvoří děj. Obdivuhodné je, že režisér něco řekne, podotkne či doporučí a oni to herci opravdu zahrájí jinak, s jinou emoci, jinou dikcí. Jak to dokáží upevnit v hlavě a zahrát to pokaždé dobře, podle jeho přání, to nechápu... ? A například paní Jirátková i při zkoušce pečlivě sleduje text, aby i tady, kdy je to zatím

»nanečisto«, dokázala rychle nahodit text těm, kterým právě vypadl z hlavy... nebo do ní ještě vůbec nebyl vložen.

Na začátku bude zavřená opona, rozdává režisér poslední instrukce, rozděljuje, odkud kdo přichází... z opony, zleva, zprava, už je taky jasné – no, jak jinak: anděl se samozřejmě snese shůry, z nebe... Anděl Hanka Hanušová – jakožto bytost

A ještě k tomu ho pořádně bolí záda – to nemá v roli, to je holá skutečnost. Zkoušejí se světla, aby Míra Čeněk a anděl v noční košili nezakopli, světlo bude svítit reflektorem přesně nad andělem Hankou...

Dva mladí krásní andělíčci se během očekávání své chvíle cpou v sále svačinou, Bůh ví, jestli opravdoví andělíčci mají takový apetit...

Intelektuální veterinářka přichází rozdrbaná a v oblečení vhodném spíš na zahradu, ale herečka Jarka Čenková říká, že s tím nemá problém. Správná herečka dokáže být zkrátka jednou za dámu – a podruhé zase ne.

A správné herečky a herce na jevišti máme, o tom není pochyb. Přijďte se podívat, ať jsou v hledišti také správní diváci.

bezpohlavní a jako *ten* anděl, o sobě precizně mluví pouze v mužském rodu.

Ludvík Mysliveček, muž z lidu, obtěžkán menšími i většími hříchy, právě bojuje se zouváním vysokých bot... rovnováhu nemá zcela v pořádku.

Jak skončí váš automobil?

Jen pro ty nejmladší je již samozřejmostí vynést odpadkový koš »do popelnic a tříděných nádob«. My dříve narození bohužel pamatujeme i odpad vyvezený do lesa, či rokle. Za současný stav ani tak nemůže naše lepší citlivost ekologické citění, ale prostě ta skutečnost, že jsme k tomu byli donuceni zákonem. Jsme sice nuceni separovat odpad, ale kdo nás k tomu opravdu donutí? Kontroluje snad někdo, že do popelnice nepatří baterie, léky, chemikálie? Nezbývá než přemlouvat a nabídnout separační kontejnery, sběrné dvory či svoz.

U vyřazených automobilů je situace asi nejdále. Zde občanů nezbude nic jiného, než se dikci zákona podřídít. Tou mocnou pákou je systém ekologické daně při převodu starých vozidel na nového majitele a placení povinného ručení. Kdo by chtěl platit za auto, které již nepoužívá? A neplatit se opravdu nevyplatí. Od roku 2009 hrozí sankce minimálně 50 Kč za každý nezaplacený den. A nevěřte, že na Vás se zapomenou...

Likvidace vyřazeného automobilu je pro občana jednoduchá: Stačí znát telefonní číslo a zavolat. Vše je u kompletních vozidel zdarma. Pouze pozor na povinnost, že je třeba likvidaci svěřit pouze firmě, která pro tuto činnost vlastní povolení.

Tohle vše jste asi věděli. Víte ale, co se s vaším miláčkem bude dít dál? Možná tušíte, ale málokdo umí na tuto otázku odpovědět. Rád odpovím, ale musím odpovídat za konkrétní subjekt, protože i firmy, vlastníci povolení ke zpracování autovraků, mohou postupovat odlišně a přitom v souladu se zákonem.

Jihočeská pobočka firmy Sunex, spol. s r. o. sídlí v obci Temelín a kromě kovových odpadů se zabývá také likvidací autovraků. Veškerá činnost probíhá v souladu s provozním řádem, který schválil Jihočeský krajský úřad. Nejprve je třeba vyřazený automobil dopravit do našeho zařízení. Nemusíte jej vozit, dopravu zdarma zajistíme. Na základě vašeho dokladu totožnosti a údajů z velkého technického průkazu je automobil identifikován, zvážěn a je zjištěna kompletnost. Potřebné údaje jsou zapsány do celostátního informačního systému, pomocí kterého je vytištěn formulář sloužící majiteli auta jako potvrzení o ekologické likvidaci a bez něhož není možné na místním odboru dopravy automobil odhlásit. Úředník má přístup do stejného informačního systému a údaje z potvrzení kontroluje.

Je – li automobil přijat do likvidačního zařízení, obdrží majitel zpět technický průkaz, SPZ, potvrzení a přestává být majitelem. Bolest ze ztráty miláčka jistě brzy vyléčí miláček nový... Předané auto čeká nejprve pod střeškou a zajištěné mobilní vanou proti případným úkapům na odstranění nebezpečných látek. Jsou vypuštěny všechny kapalné nebezpečné látky: oleje, brzdová a chladicí kapalina, zbylé palivo a ostříkovač. Olej a ostatní nebezpečné látky jsou předány odborné firmě

a budou po recyklaci využity například jako palivo a nebo budou odborně zlikvidovány. Dále je vyjmut akumulátor, který bude dále kompletně recyklován na olovo, plasty a kyselinu. Případný katalyzátor je zdrojem vzácných kovů. Nyní je autovrak zbaven nebezpečných součástí a je připraven k dalšímu odbornému zpracování.

Další cesta autovraku je buď na kompletní rozebrání na jednotlivé součásti, a nebo jako celek putuje ke zpracování na šredr. Je to vlastně mlýn, kde je autovrak rozdrčen na malé části, které jsou potom roztrženy na kovové složky a zbytek. To, co nevytřídí na šredru, prochází dále velmi důmyslnou separační linkou, která umí vytřídí různé plasty, gumu, sklo a další kovy. Nic nepřijde nazmar. Co se nehodí jako surovina, je využito alespoň energeticky jako palivo.

Dle ustanovení EU musí být v současné době autovraky využity nejméně z 85%. Od roku 2015 to bude z 95%. To bude vyžadovat velké investice do našich recyklačních zařízení.

Uvědomujeme si vůbec, jak velkou změnou prošlo u nás v posledních dvou desetiletích nakládání s odpady? Ta cesta ale zdaleka není u konce a má ještě velké rezervy.

Ale vraťme se k autovrakům. Nevíte - li »kam s ním«, s důvěrou se na nás obraťte:

Ing. Jan Hajný, Sunex, spol. s r. o., tel. 602 481 525, www.sunex.cz

foceno v Ateliere Václava Welsarová, Hluboká nad Vltavou

Zhodnocení jachtařské sezóny 2011 z pohledu Jachetního oddílu Slavoj Hluboká

Jachtaři oddílu Slavoj Hluboká nad Vltavou i v roce 2011 opět potvrdili, že patří v ČR k absolutní špičce tohoto olympijského sportu. O výkonnosti celého oddílu hovoří 6. místo v celkovém pořadí jachtařských subjektů, kterých bylo v této sezóně hodnoceno 181, loni skončil Slavoj Hluboká na 5. místě, takže lze hovořit o stále výkonnosti závodníků. Na těchto kvalitních výsledcích se rovnoměrně podílejí obě věkové kategorie – mládež i dospělí.

Jachtařská sezóna byla tradičně od dubna do listopadu. Během této doby se 32 posádek tohoto klubu zúčastnilo více než třech stovek startů na závodech krajských, republikových i zahraničních v lodních třídách Optimist, Evropa, Laser, Splash, Fireball, Létající Holanďan a Pirát.

Kromě závodní aktivity pořádal Slavoj Hluboká nad Vltavou pět tradičních jachtařských závodů na své domácí vodě Bezdrevu. Jednalo se o závody krajské (Slavoj cup, krajský přebor), české (Bali cup) a republikové s mezinárodní účastí (Modrá stuha Bezdrevu, Pohár Hluboké). V srpnu uspořádal Slavoj Hluboká tradiční soustředění jachtařské mládeže.

K největším sportovním výsledkům sezóny 2011 patří tituly mezinárodních mistrů ČR ve třídě Pirát (posádka Sívý Josef/Sívý

Dalibor – desátý titul, pátý v řadě!),

titul mistra ČR ve

třídě Evropa junior (Sívý Štěpán), vítězství v poháru Čech a ČR ve

třídě Pirát a Evropa. V lodních třídách Evropa a Pirát reprezentovaly naše posádky ČR na mistrovstvích Evropy a Světa.

Z mezinárodních výsledků ještě nelze opomenout 2. místo na mezinárodním mistrovství Rakouska (posádka Sívý Josef/Sívý Dalibor), vítězství na mistrovství Horního Rakouska (posádka Sívý Štěpán/Sívý Josef) nebo páté místo na mezinárodní regatě ve Slovinsku (posádka Jana Krátkého). Jistě lze tyto sportovní výsledky přiřadit k těm, které dělají dobré jméno městu Hluboká nad Vltavou. *Josef Sívý, předseda JO Slavoj*

Jachetní oddíl Slavoj Hluboká nad Vltavou přeje všem dobrý vítr do plachet v roce 2012!

■ Foto – dvouposádková loď Pirát (Josef Sívý a Dalibor Sívý) a jednoposádková loď Evropa (junior Sívý Štěpán Sívý).

Českokrumlovská zámecká lékárna

Lékárny, zařízení připravující a vydávající léky, se ve střední Evropě začínají objevovat od 12. století. Původně je provozovaly kláštery, města nebo vládnoucí knížata.

Prvním doloženým lékárníkem v Českém Krumlově byl blíže neznámý Jan Kunsteter (někdy psaný Gunsteter), který si v roce 1568 koupil velký dům číslo 129 na rohu Radniční a Masné ulice. Je možné, že lékárnická profese byla v Kunsteterově rodině dědičnou, poněvadž Janův syn Melichar působil v 90. letech 16. století jako lékárník na Starém Městě v Praze. Březanova slova v Životě Petra Voka z Rožmberka o tom, že v noci z 9. na 10. září 1597 zemřela manželka »Jana Günstetera, apatekáře a služebníka starého pána z Rožmberka«, naznačují, že byl dvorním lékárníkem pana Viléma z Rožmberka. To ovšem nevylučovalo provozování lékárnické praxe ve městě, kde měl dům. Skutečnost, že Jan Kunsteter zemřel v r. 1602 jako českokrumlovský měšťan, svědčí o tom, že jeho vazba na dvůr pana Petra Voka z Rožmberka

nebyla natolik pevná, aby s ním v r. 1601 odešel do Třeboně, kam se poslední Rožmberk uchýlil po prodeji Č. Krumlova.

Dvorní nebo panský lékárník se po roce 1601 v Č. Krumlově neobjevuje, poněvadž tehdejší majitelé (císaři Rudolf II. a Matyáš) tam nesídlili. Jedinou výjimkou byla krátkodobá přítomnost osobního lékárníka císaře Rudolfa II. v roce 1609, který měl spolu s lékařem Tomášem Mingoniem vyšetřit a léčit císařova levobočka dona Julia de Austria, internovaného ve zdech českokrumlovského zámku.

Také po r. 1622, kdy získal panství Český Krumlov Jan Oldřich z Eggenberku, se na zámku lékárník nevyskytoval, stejně jako za dalšího Eggenberka, Jana Antonína († 1649). Oba jmenovaní se totiž v Českém Krumlově příliš nezdržovali a stálého zámeckého nebo panského lékárníka nebylo třeba. Knížecí úředníci a zaměstnanci patrně používali služeb českokrumlovské jezuitské lékárny, prokazatelně doložené od roku 1640 v budově jezuitské koleje v Horní ulici, případně služeb

městské lékárny, provozované od třicátých let 17. století v prostorách radnice.

V roce 1664 se stal vládnoucím knížetem Jan Kristián z Eggenberku, který si po uzavření sňatku s Marií Arnoštkou ze Schwarzenberku (1666) zvolil za své rezidenční sídlo českokrumlovský zámek. Tento manželský pár dal podnět k rozsáhlým barokním stavebním úpravám a přestavbám renesančního zámku a uvedl v život řadu změn v chodu své českokrumlovské »domácnosti«. Jednou z nich bylo zřízení zámecké lékárny.

Nejstarší českokrumlovská zámecká lékárna působila v prostorách někdejší rožmberské čelední světnice, dlouhé přízemní místnosti pod bývalou rožmberskou Erbovní světnicí v severním křídle třetího zámeckého nádvoří (dnes tzv. Kapucínská chodba). Dochované soupis lékařských receptů pro eggenberskou zámeckou lékárnu pro období od října 1666 do září 1669 naznačuje, že vznik lékárny lze prokazatelně položit do poloviny šedesátých let 17. století. Inventář zámecké lékárny, pořízený

v roce 1669 za lékárníka Bernarda Mersnera, dává nahlédnout do tajů dobové farmacie. Pod označením »drahocennosti« se uvádí ambra, perly, bezoárový kámen východní a západní, hrozinky, konfekty, za »magistrické věci« se považoval červený korál, židovský kámen (?), bílý korál, jelení paroh, mezi »preparáty« nalezneme alabastr, perly, korál červený a bílý, smaragd, hyacint, granát, safír, rubín, lapis lazuli, hematit, spodium, křišťál, magnetický kámen. Dále jsou sepsané roztoky a soli, koření a prášky, oleje, aromatické látky, pryskyřice, dřeva, kameny, plody, semena, náplastí, sirupy, různé vody, pilule. Mezi pomůckami a nářadím figurují závaží od 1 libry po 1 grán, váhové misky, dvoje nůžky, dva mosazné kotlíky, dvě malé a jedna velká měděná pánev, dvě knihy o farmacii.

Inventář z roku 1670 si všímá hlavně zařízení lékárny: 3 měděné destilační kotle různých velikostí, 3 jiné měděné kotle, 3 mosazné pánve, 1 měděná pánev, 1 železný lis, 1 šroubový lis, 1 nůž, 3 železné lžíce, 1 železná pánev, 3 třecí kameny, 1 měděný plech na marcipán, 6 váhových misek, 4 měděné nože, různá závaží, 4 mosazné lžíce, 3 plechové trychtýře, 2 nůžky. Inventář zámecké lékárny z roku 1701 je velice podrobný. Za povšimnutí stojí: pozlacený stříbrný pohár, dva částečně pozlacené stříbrné poháry, 5 pozlacených stříbrných krabiček na balzám, 7 různě velkých mosazných hmoždířů, závaží pražské váhy, závaží vídeňské váhy, cínové poháry, cínové plechy na pilule, 103 cínových krabiček na masti, cínový klystýr, různé měděné kotle a kotlíky, velká koupací vana, olovený hmoždíř, 4 velké mušle (misky z nich), malý mramorový hmoždíř, 5 hmoždířů ze serpentinu, 2 velké kamenné hmoždíře, tvárnice na pilule.

V r. 1701 byla velká místnost lékárny vybavena tímto nábytkem a potřebami: 6 kožených židlí, 1 španělská stěna, 2 »římské« obrazy, 3 krajinomalby, 1 věčný kalendář, 2 malé obrazy, 2 pozlacené polštáře, 1 červená postel pro dvě osoby, 1 velká skříň, 1 červený stůl se zásuvkou, 2 velké portréty, 1 obraz se zajícem, 1 obraz s liškou, 1 obraz dvou žen, lékárnické knihy, další postel a stůl stály v malé místnosti u vchodu do lékárny.

K zákazníkům českokrumlovské zámecké lékárny patřili v roce 1701: kájovský farář, hrabě de Souches, hostinský z Kájova, mladý pan Malovec, rychnovský farář, rožmitálský farář, netolický farář, libějovický hejtman, netolický městský písař, krajský hejtman Konias, poddaní z vesnic na českokrumlovském panství, panští myslivci, »komedianti« Manduk a Petzold, vojenští důstojníci, žid z Rožmberka, knížecí sloužící a úředníci, rychtáři z Holubova, Přidolí, Polné, Boletic, učitel z Horní Plané, stavitelé Spinettovi, volarský farář, vimperský hejtman Gube, vrchní hejtman Liebenhaus, minorité a klarisky z Č. Krumlova, lazebníci z Horní Plané, Frymburka, Prachatic, hrabě Buquoy, trumpetista Kozelský, žid z Vimperka, českokrumlovský městský lékárník. Lze předpokládat, že tato skladba klientely se dlouhodobě udržovala. V letech 1714-16 zastával funkci eggenberského zámeckého

lékárníka Vilém Arnošt Kesselmann, v následujících letech Jan de Bussy a jistý Sagelmayer.

V r. 1719 zdědil bývalá eggenberská panství na českém území Adam František ze Schwarzenberku a do českokrumlovské rezidence přišla nová vrchnost. Krátce nato, v roce 1724, byly předloženy první návrhy na změny v činnosti a umístění zámecké lékárny. V uvedeném roce byl schwarzenberským dvorním lékárníkem Zachariáš Wesnitzer a jeho pomocníkem František Magg ze Švábska.

V první polovině 20. let 18. století podala českokrumlovská vrchnost návrh, aby tamní zámecká i městská lékárna pracovaly pod panskou správou za vedení schwarzenberských lékárníků, vzájemně si nekonkurovaly a naopak takto čelily silné konkurenci jezuitské lékárny. V takovémto případě by kníže městskou lékárnu, fungující v radniční budově, koupil.

Pod tlakem vrchnosti město ustoupilo a v r. 1729 byla sepsána smlouva mezi knížetem Schwarzenberkem a městem Č. Krumlovem, podle jejíhož znění město svou lékárnu zrušilo a zavázalo se užívat lékárnu zámeckou, na jejímž provozu se finančně podílelo. Pro lepší přístupnost veřejnosti se zámecká lékárna přestěhovala z horního zámku do domu č. 66 v Latránu. Tento dům, kdysi majetek první Krčínovy manželky Doroty Slepíckové, náležel od 30. let 17. století majitelům českokrumlovského zámku a panství a dodnes patří k zámku. Budova je průchozí z Latránu do areálu prvního zámeckého nádvoří (tzv. Rejdiště). Vchod do lékárny byl na straně z nádvoří. Lékárna, laboratoř a sklady byly v přízemí. V patře byl byt lékárníkovy rodiny a jeho pomocníka.

Ve 30. letech 18. století zodpovídal za chod spojených lékáren zámecký lékárník Václav Karel Benisch, ve 40. až 60. letech Jan Adam Jecho. Inventář zámecké lékárny z r. 1744 rozděloval inventované předměty podle materie, ze které byly zhotoveny, což bývalo pravidlem i u jiných podobných soupisů. Konfrontací inventáře z r. 1744 se staršími soupisy zjišťujeme, že do nové zámecké lékárny bylo přeneseno zařízení ze staré lékárny. Jako do té doby nezapsané zajímavé předměty pro lékárnickou praxi se k r. 1744 uvádějí různé cínové a měděné odměrky.

Instrukci pro účetnictví zámeckých lékárníků z roku 1768 vydal Josef Adam ze Schwarzenberku hlavně proto, aby se zabránilo finančním malverzacím v této profesi. Její obsah je však zajímavý hlavně proto, že nám přibližuje náplň činnosti lékárníků a jejich platy. Ideální personální obsazení schwarzenberské zámecké lékárny mělo sestávat z lékárníka, dvou pomocníků a laboranta. Na jejich činnost dozíral vrchní hejtman. Léky se vydávaly (prodávaly) výhradně na lékařský předpis. Lékárník si musel obstarávat nákup surovin pro výrobu léčiv, pečlivě je skladovat, vést seznamy zásob a vše přesně proúčtovat. Plat lékárníka (roční): 300 zlatých, 14 soudků piva, 2 korce pšenice, 16 korců žita, 2 korce ječmene, 1 1/2 korce hrachu, 104 žejdlíků přepuštěného másla, 84 liber syra, 100 žejdlíků soli, 1 velikonoční beránek, 1 martinská husa, 40 sáhů palivového

dřeva, 2 džbery kaprů. Plat pomocníka (roční): 80 zlatých, 4 soudky piva, 3 korce pšenice, 6 korců žita, 1 korec ječmene, 2 korce hrachu, 54 žejdlíků přepuštěného másla, 30 liber syra, 30 žejdlíků soli, 1 džber kaprů. Plat laboranta (roční): 15 zlatých, 3 korce pšenice, 6 korců žita, 1 korec ječmene, 1/2 korce hrachu, 30 žejdlíků přepuštěného másla, 30 liber syra, 30 žejdlíků soli.

V 50. a 60. letech 18. století usilovalo město Český Krumlov o zrušení smlouvy z roku 1729 stran spojení knížecí a městské lékárny. Nespokojení měšťané navštěvovali demonstrativně jezuitskou lékárnu, která měla údajně lepší a levnější služby.

Patent z roku 1771 rozhodl o tom, že dosavadní klášterní lékárny budou zrušeny a převedeny (prodány) na města, případně na jiné zájemce. Toto opatření se nemělo týkat lékáren řádu milosrdných bratří a alžbětinek, poněvadž péče o nemocné byla hlavní náplní činnosti těchto dvou řeholí.

Celá situace se změnila po zrušení jezuitského řádu (1771), kdy zanikla také českokrumlovská jezuitská kolej, tedy i tamní lékárna. Českokrumlovští měšťané znovu zaútočili na pro ně nevýhodné spojení městské lékárny se zámeckou a rozhodli se převzít provoz bývalé jezuitské lékárny do svých rukou. Jejich touha po samostatné městské lékárně se sice naplnila, ale určitou čáru přes rozpočet jim udělal kníže Schwarzenberg, když v r. 1773 koupil za 3000 zlatých kompletní zařízení někdejší jezuitské lékárny. Prodej jezuitské lékárny měl podobu dražby vedené krajským hejtmanem z Č. Budějovic.

Zařízení zrušené českokrumlovské jezuitské lékárny sestávalo z těchto předmětů: Cín – 62 velkých a 32 malých »pikslí«, 6 odměrek, 1 umývadlo, 1 mísa, 2 velké a 2 malé láhve se

závitovými uzávěry, 2 poháry s víčky, 4 poloviční poháry, 8 misek s víčky, 8 talířů, 4 lžíce, 4 svícny, 2 klystýry, 5 kávočných konvic, 2 kotle. Dřevo – 180 velkých a 300 malých stojatek, 86 velkých, 120 středních a 80 malých zásuvek, 3 lucerny, 6 stolů, 1 staré lehátko, 4 lenošky, 80 krabic, 20 soudků na koření, 6 starých »nočních stolic«, 3 skříně, 4 stoličky

pod hmoždíře, 2 prkna pod hmoždíře, 1 postel, 1 velká a 1 malá skříň se zásuvkami. Mosaz, měď, plech – 2 velké a 3 malé hmoždíře, 10 různých váhových misek, 1 plechový svícen, lékárnická závaží, 7 různých kotlů, 4 měděné kotle, 1 měděné umývadlo, 1 plechové umývadlo, 2 měděné konvice, 1 měděné ohřívadlo. Železo – 4 staré pánve, 3 staré lžice, 1 rozbitý hmoždíř, 3 nůžky na papír, 7 různých špachtlí, 1 šroubový lis, 1 kleště. 18 různých

obrazů, 49 hliněných tyglíků, 86 jiných tyglíků, 100 velkých skleněných lahví s cínovými uzávěry (některé bez), 1 velký a 1 malý hmoždíř ze serpentinu (hadce), 1 serpentinový hmoždíř s dřevěnou paličkou. Z vybavení jezuitské lékárny přišly do českokrumlovské zámekové lékárny tyto předměty: 2 velké regály se 116 středními, 60 malými a 78 velkými zásuvkami, malý regál se 4 velkými a 6 malými zásuvkami, malý regál s 5 malými a 5 různými zásuvkami, malý regál s 9 malými zásuvkami, 3 mosazné hmoždíře s paličkami, 12 velkých a malých "figur", černě natřená skříňka, 11 různých závaží, 13 mořských mušlí, ryba a škorpión, 20 zelených soudků. Ostatní předměty ze zrušené lékárny obohatily jiné schwarzenberské lékárny.

V polovině 70. let 18. století navštěvovali zámekovou lékárnu v Českém Krumlově např.: vojenští důstojníci a jejich manželky, lidé z prelatury, měšťané (někteří) z Českého Krumlova, městští úředníci (někteří) a jejich manželky, schwarzenberští úředníci a zaměstnanci a členové jejich rodin, klaristky z Českého Krumlova, obyvatelé okolních obcí.

Ve 2. polovině 18. století se kupovalo pro zámekovou lékárnu lékárenské sklo v klášteře ve Schláglu (Horní Rakousko), pálenka v Prachaticích (z panské palírny), vinný ocet v panské octárně v Třeboni. Byliny se částečně kupovaly, částečně se pěstovaly v horní zámekové zahradě.

Podle knížecího rozhodnutí z roku 1776 měli v lékárně pracovat – lékárník, kontrolor (ten měl nahradit bývalého pomocníka), uředník a laborant. Platy lékárníka, kontrolora a laboranta byly stejné jako platy stanovené v roce 1768. Plat uředníka (nová funkce): 32 zlatých, 1 korec pšenice, 5 korců žita, 1 1/2 korce ječmene, 1 korec hrachu, 26 žejdlíků přepuštěného másla, 26 žejdlíků soli, 26 liber syra.

V letech 1786 až 1793 zastával funkci zámekového lékárníka Josef Kaube (někdy psaný Gaube) a ve stejných letech byl pomocníkem Antonín Wesnitzer. V letech 1795 až 1822 byl zámekovým lékárníkem Antonín Wesnitzer, jehož pomocníkem byl na konci 18. století Tomáš Spanner a na počátku 19. století Jan Krauser. Již na konci 18. století bylo správně českokrumlovského panství jasné, že provoz zámekové lékárny je ztrátový a pomalu se začalo

uvažovat o jiném způsobu její existence. Po smrti Antonína Wesnitzerera v roce 1822 byl správcem lékárny ustanoven provizor Václav Petzold. Ještě téhož roku se přistoupilo k pronájmu zámekové lékárny, což potom trvalo až do jejího zániku.

Prvním nájemcem českokrumlovské zámekové lékárny se stal v roce 1822 Ferdinand Firbas, dosavadní městský lékárník v Českém Krumlově. Nájemní smlouva byla uzavřena na 6 let a nájemce měl každoročně platit 300 zlatých za lékárnu, byt a dvě zahrady (u domu lékárny, na Novém Městě). Další smlouvy uzavřela správa českokrumlovského panství s lékárníkem Ferdinandem Firbasem v letech 1827, 1830, 1835, 1841 za stejných podmínek jako v roce 1822. Od počátku 40. let 19. století pracoval v lékárně jako pomocník Firbasův syn Karel.

V roce 1848 se stal nájemcem zámekové lékárny Karel Firbas za stejných podmínek jako v minulosti jeho otec. Další nájemní smlouva s Karlem Firbasem byla sepsána v roce 1860. Pronájmu lékárny však již předcházelo konkurzní řízení a každoroční nájem domu s bytem a lékárnou a dvou zahrad se zvýšil na 900 zlatých. V roce 1872 se nájem zvýšil na 1000 zlatých. Karel Firbas skončil svou kariéru zámekové lékárníka v roce 1878.

V letech 1879 a 1885 si zámekovou lékárnu najal Gustav Ulbrich za roční poplatek 1500

zlatých. Po Ulbrichově smrti v roce 1891 byl krátce provizorním lékárníkem Vincenc Putschögl, s nímž uzavřela správa schwarzenberského velkostatku Č. Krumlov nájemní smlouvy v letech 1892, 1898 a 1904. Po Putschöglově smrti v roce 1913 se stal nájemcem zámekové lékárny Karel Hanamann z Lince, který zůstal lékárníkem až do roku 1939. Od konce 19. století se každoroční poplatek za nájem lékárny zvyšoval, až dosáhl v roce 1913 výše 3500 zlatých. V roce 1914 byl poplatek snížen na 3000 zlatých.

V r. 1915 se zámeková lékárna přestěhovala z latránského domu č. 66 do latránského domu č. 46, který také patřil majiteli českokrumlovského zámku. Vnitřní prostory

domu č. 46 byly podobné jako v domě č. 66 a zařízení zámekové lékárny se v nich dobře uplatnilo.

Latránský dům číslo 46 prošel v současnosti rozsáhlou rekonstrukcí. Nad hlavním vchodem do budovy byl obnoven do kamenného ostění vytesaný firemní nápis: Fürstlich Schwarzenberg'sche Schloss Apotheke – Knížecí Schwarzenberská zámeková lékárna. Mezi oběma nápisy je umístěn schwarzenberský znak. Erb, celý německý text a slovo knížecí v českém textu jsou méně zřetelné, poněvadž byly v roce 1923 přetřeny šedočernou barvou.

Nařízení k odstranění uvedených částí firemního nápisu vydala okresní politická správa v Českém Krumlově dne 11. dubna 1923, poněvadž v nově vzniklé Československé republice bylo užívání šlechtických titulů zákonem zakázáno a rovněž tak nebyla povolena jiná než česká označení na veřejných budovách.

Jak již bylo výše uvedeno, do roku 1939 měl zámekovou lékárnu v nájmu Karel Hanamann. Na konci roku 1939 ho vystřídal Karel Mayer, který lékárnu provozoval do jara roku 1945.

Po osvobození Československé republiky v roce 1945 a navrácení odtrženého území k obnovenému samostatnému státu zastávala krátký čas funkci národní správkyně bývalé českokrumlovské zámekové lékárny Anna Navrátilová. Na podzim roku 1945 ji vystřídala Jana Jandová, která ve funkci setrvala do jara roku 1948.

V roce 1950 byla někdejší zámeková lékárna definitivně uzavřena a část jejího zařízení byla uložena v tzv. Románské komoře v prostorách horního zámku. Podle seznamu z 9. ledna 1950 to byly tyto předměty: barokní polychromovaná socha P. Marie (vysoká 68 cm), 2 mosazné hmoždíře s tlučkami a příslušnými podstavci (jeden z nich datován 1730), jiný mosazný hmoždíř s tlučkou, 30 dřevěných stojatek, 1 stojatka skleněná se

zabroušenou zátkou, 1 mosazný kahan, 2 skleněné perkolátory (louhovací nádoby) s dřevěnými podstavci. V předávacím seznamu je upozornění na to, že v prostorách lékárny je starý lékárnický stůl, tzv. tara a destilační přístroj, kteréžto předměty nelze pro jejich velikost umístit do Románské komory.

Na počátku r. 1950 se definitivně uzavřela téměř třísetletá historie českokrumlovské zámekové lékárny, která v průběhu své existence našla umístění ve třech různých zámekových budovách.

Anna Kubíková

Převzato z časopisu Historického spolku Schwarzenberg, Obnovená tradice

Za Mikulášem do zoo Ohrada putovalo téměř 2000 návštěvníků

Zoo Ohrada Hluboká nad Vltavou, 9. 12. 2011 – V Zoologické zahradě Ohrada pojali letos Mikuláše velkolepě. Celé odpoledne se neslo v duchu pohádky, která končila večer příchodem Mikuláše a nadělováním sladkých odměn.

Mezi největší překvapení patřil například výstup Lucifera nebo anděla na Loveckém zámku Ohrada a také vánočně nasvícená zoo, která okouzila nejen děti, ale i dospělé.

»Na vánoční osvětlení jsme získali grant od Jihočeského kraje. Návštěvníci se mohou přijít podívat ve vybraných termínech, kdy jsme otevírací dobu zoo prodloužili až do 17:30 hod. Uvidíte u nás nejen vánoční výzdobu, ale také velkého ledního medvěda, labutě nebo tučňáky vyrobené z led diod. V jiné České zoo toto nevidíte.«

A v jakém duchu se neslo letošní putování za Mikulášem? Ani v letošním roce jsme nezapomněli na Mikuláše, a tak se nejen děti mohly bát čertů. A že jich nebylo málo.

Dne 4. prosince se čertovský rej ukázal na náměstí na Hluboké kolem 15:45 hodin. Přijel Lucifer a dal čertům jasný úkol, pochytat v tomto roce co nejvíce děti – zlobidel. Jenže čert je kůže líná, a tak se nakonec někteří

Mikulášem? Ani v letošním roce jsme nezapomněli na Mikuláše, a tak se nejen děti mohly bát čertů. A že jich nebylo málo.

Dne 4. prosince se čertovský rej ukázal na náměstí na Hluboké kolem 15:45 hodin. Přijel Lucifer a dal čertům jasný úkol, pochytat v tomto roce co nejvíce děti – zlobidel. Jenže čert je kůže líná, a tak se nakonec někteří

čerti vezli v kočáře a děti šlapaly pěšky směrem k zoo. Na břehu Munického rybníka stála čertovská brána, která ovšem byla jen předzvěstí velkého pekla.

Po příjezdu k Loveckému zámku čekalo na průvod překvapení. Zámek se totiž zbarvil do červené barvy a na balkoně se objevil Lucifer. Rozzlobený, že se čerti vezou a žádné děti nemají, zvučným hlasem pohrozil všem a nakázal naplnit všechny pekelné kotle. V zápětí se ale zámek proměnil v barvy přívětivé a anděl děti uklidnil a slíbil, že je ochrání.

Následovalo další překvapení v podobě vánočně nasvícené zoo. V zadní části areálu čekala na děti pohádka *O nezbedných čertech*, kteří před Mikulášem zamkli bránu, aby se k nim nedostal. Nechtějí ho totiž poslouchat a už vůbec ne učít děti nějakou básničku. Mikuláš je ovšem bytost nadpozemská a tak pro něj žádná zamčená brána nebyla překážkou. Čerti dostali co proto a děti básničku Mikuláši stejně pověděli. Odnesly si sladkou odměnu a před cestou do postýlek jsme se s nimi rozloučili malým ohňostrojem.

»Byla to krása, nám se to moc líbilo, byla jsem dojatá, připadala jsem si jako v pohádce. Pro mě to mělo jedinečnou atmosféru a byl to snad nejkrásnější program na Mikuláše, jaký jsem kdy zažila. Od A až do Zet zvládnuto organizačně na jedničku s hvězdičkou. Dokonalý program, žádná nuda, žádná hluchá místa, stále bylo na co koukat, co objevovat, čím se bavit. Odjížděli jsme vánočně naladěni, odpočatí a plní nezapomenutelných zážitků. Moc vám DĚKUJEME!« napsala na Facebook zoo paní Žahourová. Lucie Šoulová, www.zoo-ohrada.cz

Zoologická zahrada v Hluboké nad Vltavou uspořádala výstavu pro ty, kteří se nebojí pavouků. **Obří tropické pavouky** můžete navštívit a obdivovat v pavilonu Centra ekologické výchovy v zoo.

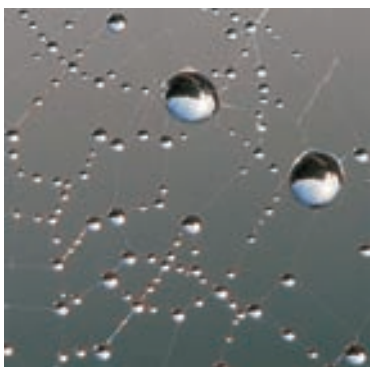
Návštěvníci zde uvidí 12 druhů pavouků rodů *Brachypelma*, *Psalmopelus*, *Euthalus*, *Nhandu* a dalších. Kromě živých převážně zemních nebo

stromových sklípkanů se návštěvníci budou moci pomoci několika panelů seznámit se zajímavostmi z jejich života, dozvědí se, proč ne každý velký pavouk je tarantule, žijí-li sklípkaní také v naší přírodě a čemu se říká černá vdova. Také se budou moci dozvědět něco o jejich chovu.

V posledních letech zájem o tyto druhy mezi chovateli roste. Pavouci velkých rozměrů totiž potřebují minimum péče – přiměřeně malé terárium, teplotu nad 20 stupňů Celsia, misku s vodou a vlhký substrát. Odrostlý pavouk navíc vydrží o hladu i čtyři týdny.

Jedním z výstavních kusů je například dvanácticentimetrový sklípkan. Jedno kousnutí sice člověku nezpůsobí smrt, může však zanechat nepříjemné následky včetně ochrnutí, jak poznamenal pracovník zoo Ivan Kubát. Zoo Ohrada nemá sklípkaný ve své trvalé kolekci, proto využila laskavé zápůjčky od jejich chovatele Ladislava Nerada z Táborska.

Výstavu mohou návštěvníci obdivovat až do poloviny ledna 2012.

Kapka

Já jsem k dispozici každému
Úplně titěrná, zdánlivě bezmocná
Jsem ironický zimník zmrzlému
Jsem cihla hozená do okna

Jsem hladový mužíček,
kterému nikdo nevěří
Jsem potutelná díra do plotu
Jsem ztracený klíček od dveří
Jsem ta, co vzala smysl životu

Jsem vtíravý pocit, že vám to nesluší
Jsem láska, která se nepovedla
Jsem neviditelná dírka na duši
Jsem ta, co tonoucím láme stěbla

Jsem ta, které si nikdo nevnímá
Až najednou vyrazím vrátka
Jsem ta, kterou pak každý proklíná
A to jsem úplně nevinná...
Jen poslední
poslední kapka

napsal: Černej kocour

Milan Ressel / Něco se mění, něco zůstává...

Obrazy/kresby

15. prosinec 2011 – 5. únor 2012

Wortnerův dům AJG, U Černé věže 22, České Budějovice

Kurátor výstavy: Mgr. Vlastimil Tetiva

Koncepte výstavy: Mgr. Vlastimil Tetiva, Milan Ressel

Technická příprava a instalace výstavy:

J. Marhoun, J. Mazanec, Mgr. P. Berkovský, J. Novotný

K výstavě byl vydán obsáhlejší katalog (76 stran, cca 70 reprodukcí); texty Petr Holý, Jindřich Chaloupecký, Alex Koenigsmark, Vlastimil Tetiva

■ ■ Milan Ressel se narodil 1. 12. 1934 v Ostravě. Studoval na Vyšší škole uměleckoprůmyslové v Praze (1949 – 1953) a na Akademii výtvarných umění v Praze (prof. M. Holý, K. Minář, K. Souček, 1953 – 1959). Inspiračním podnětem jeho obrazů a kreseb se stal nesouměřitelný vztah pokroku technické civilizace a přírody. Po striktně informelních začátcích – první polovina šedesátých let 20. století – se po roce 1965 začínají objevovat realizace, kde abstraktní základ je kombinován s reálným motivem, vyjádřeným buď detailní perokresbou, nebo malbou a assembláží. V tomto svém projevu se blížil estetice divnosti Šmidrů (J. Vožniak, B. Dlouhý).

Důraz na téma a sdělení zůstal v Resselově tvorbě přítomný i v dalších fázích jeho tvorby. Na konci šedesátých let 20. století, se více věnoval kresbě, malba ustoupila do pozadí. Vznikaly rozměrné, velkoformátové kresby tužkou nebo tuší (kombinoval je s barevnými tužkami). V těchto fázích není v jeho výtvarných artefaktech člověk fyzicky přítomný. Záměrem je ztvárnění vztahu k přírodě a k moderní civilizaci, na níž je pak člověk plně závislý, a který má v jeho tvorbě dvojnásobnou podobu: varující i obdivnou. Po roce 1980 se pak objevují malby, které se vyznačují volností dalekých a rozlehlých prostorů a kompoziční jednoduchostí. Obrazy jsou zpracovány klasickou technikou hladké iluzivní malby, využívají světelných efektů a prostorového účinku velkých barevných ploch. Od počátku devadesátých let minulého století se v Resselově tvorbě objevují obrazy (a kresby), do jejichž kompozičního schématu jsou zařazovány fragmenty z dějin duchovní kultury lidstva. Představují tentokrát pozitivní pól lidské

činnosti. Milan Ressel uspořádal prozatím více než tři desítky samostatných výstav, jeho obrazy a kresby se objevovaly na různých tematicky zaměřených akcích. Je zastoupen například ve sbírkách Národní galerie v Praze nebo Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou, v soukromých sbírkách u nás i v zahraničí.

Výstavou akademického malíře Milana Ressla pokračuje AJG v představování příslušníků umělecké generace, která se na české výtvarné scéně začala výrazně prosazovat na počátku šedesátých let 20. století. Připomněl bych v této souvislosti některé expozice z minulých let – Theodor Pištěk, Zdeněk Beran, Antonín Málek, Jiří Balcar. Milan Ressel se svojí »estetikou divnosti« (termín, který použil v této souvislosti PhDr. Jan Kříž), zařazuje vedle Jaroslava Vožniaka, Bedřicha Dlouhého nebo Theodora Pištěka. Umělcova imaginace rezonuje ve fantastických kompozicích, kdy je divák doslova »vtahován« do fiktivního prostoru a děje těchto obrazů a kreseb. Ressel vždy kladl důraz na obsahový faktor; existencionálně zabarvené motivy, často ozvláštněné pocitem smutku s beznaděje, se střídají s groteskními představami. Milan Ressel jakoby hledal samu podstatu skutečna. Obsahové poselství těchto artefaktů závisí na odkrývání jejich vnitřních významů samotným divákem.

Výstava, která se koná v prostorách Wortnerova domu AJG v Českých Budějovicích, představuje v průřezu celou dosavadní Resselovu tvorbu. Připomenuty jsou zde jeho »informelní« začátky (kolem poloviny 60.let), velkoformátové kresby, které se začaly ve větším počtu objevovat na přelomu 60. a 70. let, a průřez jeho obrazovou tvorbou. Poprvé bude mít návštěvník možnost se také setkat s jeho comicsy, které se časově zařazují na počátek sedmdesátých let (pro časopis Ohníček, ABC).

Způsob, jakým jsou tyto obrazy a kresby realizovány, lze lapidárně nazvat, z hlediska malířského provedení, imaginativním realismem. Fantazie provokovaná realitou, její dekupáží a novým, netradičním (z hlediska obsahu) spojováním prvků, je nosným fenoménem těchto obrazových vizí. Svobodná subjektivita těchto artefaktů ponechává na jedné straně přírodním věcem v celé šíři a všem sférám lidské skutečnosti jejich samostatné jsoucno. Na druhé straně se však vpravuje do všech zvláštností, které přináší fenomén přímo žité současnosti. Autor se tak zařadil mezi umělce inklinující k výtvarné symbolice, narativnosti a literárnosti.

Krajina, stroje, kosmické moduly, produkty lidské činnosti, flóra pohlcující techniku a technika pohlcující vegetaci. Je to svět, kde neobyčejná přesnost detailů ukazuje k nové skutečnosti; tyto předměty nemají dokumentární charakter, jsou osobitou reflexí reality, která je kolem nás. Tyto Resselovy kompozice nejsou »mrtvou přírodou«, ale ožvládnutým celkem, postihujícím (zachycujícím) skutečnost doby, ve které žijeme. Paradoxem je, že mnohé práce, které vznikaly v průběhu sedmdesátých a osmdesátých let minulého století, jsou dnes z obsahového hlediska chápány jinak, než v době svého vzniku. Technický aspekt, který se

tehdy pohyboval v rovině science fiction, je dnes skutečností. V Resselově tvorbě tak nacházíme i nadějná znamení, a to nejen v utopických aspiracích tohoto umění, ale i v jeho archívním impulsu, který lze považovat za nevyslovené paradigma současné tvorby; nebo alespoň jednoho z jejích okruhů.

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

Hluboká nad Vltavou

Výstavy

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice**České sochařství 20. století** – stálá expozice
Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice

České Budějovice

Wortnerův dům AJG

Milan Ressel – do 29. 1. 2012

Bechyně

Mezinárodní muzeum keramiky

Mezinárodní keramická symposia - stálá expozice, říjen – duben - otevřeno na základě telefonické domluvyAJG v Hluboké nad Vltavou / 387 967 041
e-mail: ajg@ajg.cz , www.ajg.cz. Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká/ listopad – březen

9:00 – 16:00

Č. Budějovice / Wortnerův dům / 9:00 – 18:00

Bechyně / Mezinárodní muzeum keramiky /

říjen – duben - otevřeno na základě

telefonické domluvy

Každou neděli a ve státní svátky volný**vstup do všech expozic a výstav AJG.**

Změna programu vyhrazena!

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení !!!
Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení,
poté budou uvolněny k prodeji !
tel. 774 457 269

Biograf

pátek 6. ledna – Mamma mia!

USA/ANGLIE/SRN 2008. Romantický /muzikál/ komedie. *Řecký ostrov, holka na vdávání, potrhá matka a tři potencionální otcové...* Hrají: Meryl Streep, Colin Firth, Amanda Seyfried, Pierce Brosnan.
Režie: Phyllida Lloyd
Přístupný – české titulky.

sobota 7. ledna – Johnny English se vrací!

USA/Anglie/Francie 2011. *Komedie, kdo zachrání její veličenstvo britskou královnou, když agent 007 leží u moře...* Hrají: Rowan Atkinson, Dominic West, Gillian Anderson.
Režie: Oliver Parke .
Přístupný – české titulky.

středa 25. ledna – Edith Piaf.

Francie/Anglie/ČR 2007. Hudební/drama. *Narodila se na chodníku, vyrůstala v nevěstinci, vydělávala si pouličním zpěvem...* Hrají: Marion Cotillard, Sylvie Testud, Pascal Greggory. Režie: Oliver Dahan.
Přístupný od 12 let – české titulky.

Představení pro děti

středa 11. ledna – Fimfárum 3. ČR 2011. Loutkový/rodinný. O kloboučku s pérkem sojčím, Jak na Šumavě obři vyhnuli, Rozum a štěstí. Režie: Vlasta Pospíšilová, Kristina Dufková, David Sůkup. Přístupný. 17.00 hod.

Komorní scéna

pátky a soboty 13., 14. 27. a 28. ledna

Blbec k večeri

Divadlo Hluboká v produkci Zdeňka Pikla.
Divadelní představení – komedie. 19.00 hodin.

pátek 20. ledna – Představení pouze pro důchodce!!! Začátek v 19.00 hodin.

sobota 21. ledna

Postel pro anděla

Občanské sdružení Křížžáci.
Premiéra. Divadelní představení – komedie. 19.00 hodin

středa 11. ledna – Cestujeme – Izrael.
Vyprávět bude ing. Jiří Ambrož. Zasedací sň MÚ 17.00 hodin

Blbec k večeri

Hrají: Zdeněk Píkl

Luděk Šindelář
Jindřich Šupitar
Tereza Havlínová
Petra Karvánková
Kamil Švehla
Jiří Havlín

Insipice: Jana Chocholová

Světla a zvuk:

Jan Zvánovec
Stanislav Janů

Režie: Jiří Havlín

**Dobrý rok 2012
přeje všem čtenářům
Hlubocký zpravodaj**

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 1. Leden 2012. Ročník 43. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžičková), ☎ 775 622 006. E- mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pirgl. **Odborní počítačová poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. **Redakční uzávěrka** dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuverejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Živý Betlém na Hlbockém náměstí.

Vánoční strom. Foto Jan Pirgl.